

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-16-08

Druk nr 886

Warszawa, 27 sierpnia 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz o zmianie niektórych innych ustaw wraz z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że w związku z wprowadzeniem bardziej rygorystycznej regulacji w zakresie informowania o kosztach gospodarowania odpadami przepis art. 1 pkt 52 projektu ustawy Minister Środowiska notyfikuje Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 176 traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Ponadto uprzejmie zawiadamiam, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Środowiska.

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy art. 7 – 14, art. 23, art. 24, art. 27 i 29 dotyczące wprowadzającego sprzęt stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy prowadzącego sprzedaż sprzętu przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271, z późn. zm.²⁾), z terytorium kraju do państw członkowskich Unii Europejskiej.”;

2) w art. 3 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) import – przywóz sprzętu z terytorium państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu;”;

- b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
- „4a) przedsiębiorca – przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, Nr 127, poz. 880 i Nr 180, poz. 1280 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416);”
- c) po pkt 5 dodaje się pkt 5a i 5b w brzmieniu:
- „5a) punkt serwisowy – miejsce, w którym jest prowadzona działalność gospodarcza polegająca na naprawie sprzętu;
- 5b) punkt skupu złomu – miejsce zbierania metali żelaznych i nieżelaznych oraz odpadów zawierających metale żelazne i nieżelazne;”
- d) pkt 10 otrzymuje brzmienie:
- „10) sprzęt – urządzenie, którego prawidłowe działanie jest uzależnione od dopływu prądu elektrycznego lub od obecności pól elektromagnetycznych oraz mogące służyć do wytwarzania, przesyłu lub pomiaru prądu elektrycznego, lub pól elektromagnetycznych i zaprojektowane do użytku przy napięciu elektrycznym nieprzekraczającym 1.000 V dla prądu przemiennego oraz 1.500 V dla prądu stałego, zaliczone do grup sprzętu określonych w załączniku nr 1 do ustawy;”
- e) pkt 12 – 14 otrzymują brzmienie:
- „12) wewnątrzwspólnotowe nabycie – przywóz sprzętu z terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu;

- 13) wprowadzający sprzęt – przedsiębiorcę, który:
 - a) produkuje i wprowadza sprzęt do obrotu pod własnym oznaczeniem,
 - b) wprowadza sprzęt do obrotu pod własnym oznaczeniem wyprodukowany przez innego przedsiębiorcę,
 - c) importuje lub dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia sprzętu;
 - 14) wprowadzenie sprzętu do obrotu – odpłatne albo nieodpłatne udostępnienie sprzętu, po raz pierwszy na terytorium kraju w celu używania lub dystrybucji;
- f) pkt 16 otrzymuje brzmienie:
- 16) zbierający zużyty sprzęt – prowadzącego punkt zbierania zużytego sprzętu, w tym sprzedawcę detalicznego i sprzedawcę hurtowego, prowadzącego punkt serwisowy, prowadzącego punkt skupu złomu, prowadzącego zakład przetwarzania oraz gminną jednostkę organizacyjną prowadzącą działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych i przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych;”;
- 3) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:
- „Art. 3a. 1. Wprowadzenie sprzętu do obrotu następuje z dniem:

- 1) wydania sprzętu z magazynu lub przekazania osobie trzeciej – w przypadku sprzętu wyprodukowanego na terytorium kraju;
- 2) dopuszczenia sprzętu do obrotu – w przypadku importu sprzętu;
- 3) stwierdzenia przywozu sprzętu na terytorium kraju;
- 4) wystawienia faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotowe nabycie.

2. Jeżeli z powyższych przepisów wynika, że wprowadzenie sprzętu do obrotu nastąpiło w dwóch terminach, za dzień wprowadzenia sprzętu do obrotu uważa się dzień wcześniejszy.”;

4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Przy ustalaniu ilości i masy sprzętu wprowadzonego do obrotu nie uwzględnia się ilości i masy sprzętu, który został:

- 1) wprowadzony do obrotu w drodze importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia,
- 2) wyprodukowany na terytorium kraju
– a następnie wyeksportowany lub stał się przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy dokonanej przez wprowadzającego sprzęt lub innego przedsiębiorcę.”;

5) w art. 7 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przedsiębiorca zagraniczny, będący wprowadzającym sprzęt, składa wniosek, o którym mowa w art. 8 ust. 1, za pośrednictwem osoby upoważnionej do jego reprezentowania zgodnie z art. 87 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej albo za pośrednictwem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, z którą zawarł umowę, wpisaną do rejestru, o którym mowa w art. 6.”;

6) w art. 8:

a) w ust. 2 w pkt 1 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) informację o umowie z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w art. 57 ust. 1, o ile została zawarta, a w przypadku wprowadzającego sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, który nie zawarł umowy z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, informację o masie poszczególnych rodzajów sprzętu, określonych w załączniku nr 1 do ustawy, który zamierza wprowadzić w danym roku, oraz o formie i wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 18 ust. 1;”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do wniosku o wpis do rejestru oraz wniosku o zmianę wpisu do rejestru stosuje się odpowiednio art. 64 Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

- „8. Wprowadzający sprzęt dołącza do wniosków, o których mowa w ust. 1 i 4, uwierzytelnioną kopię umowy z organizacją odzysku, o ile została zawarta, a w przypadku wprowadzającego sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, który nie zawarł takiej umowy – dokument potwierdzający wniesienie zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 18 ust. 1.”;
- 7) w art. 9 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Górne stawki opłaty rejestrowej i opłaty rocznej wynoszą 4.000 zł, przy czym dla mikroprzedsiębiorców górna stawka opłaty rejestrowej i opłaty rocznej wynosi 300 zł.”;
- 8) w art. 12 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) prowadzi rejestr w postaci bazy danych zapisanej na informatycznych nośnikach danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565 oraz z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501), która może stanowić część innych baz danych z zakresu ochrony środowiska, w tym gospodarki odpadami;”;
- 9) w art. 14 dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:
- „4) stwierdzenia rażących nieprawidłowości w wykonywaniu ustawowych obowiązków;
- 5) stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 7 ust. 1.”;

10) w art. 15:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska weryfikuje dane zawarte w sprawozdaniach, o których mowa w art. 24 ust. 1, art. 31 ust. 1, art. 40 ust. 1, art. 51 ust. 1, art. 56 ust. 1 i art. 67 ust. 1.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na podstawie danych, o których mowa w ust. 1, oraz zbiorczych informacji o wynikach kontroli, o których mowa w art. 16 ust. 2, Główny Inspektor Ochrony Środowiska prowadzi bazę danych o sprzęcie i zużytych sprzęcie, która może stanowić część innych baz danych z zakresu ochrony środowiska, w tym gospodarki odpadami.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczą dane, roczny raport o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużytym sprzętem.”;

11) w art. 18:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych w przypadku.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych wnosi zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w ust. 1, do dnia 30 czerwca roku, którego dotyczy to zabezpieczenie.”;

12) w art. 19 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przekazuje do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 31 lipca, informację o złożonym zabezpieczeniu finansowym, o którym mowa w art. 18 ust. 1.”;

13) w art. 20:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W razie stwierdzenia, że wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych nie osiągnął wymaganych poziomów zbierania, odzysku lub recyklingu oraz nie wniósł opłaty produktowej, o której mowa w art. 64, Główny Inspektor Ochrony Środowiska orzeka, w drodze decyzji, o przeznaczeniu środków pochodzących z zabezpieczenia finansowego na poczet pokrycia opłaty produktowej, o której mowa w art. 64.

3. Jeżeli wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 2, wskazał, że osiągnął wymagane poziomy zbierania, odzysku i recyklingu, lub wniesione przez wprowadzającego sprzęt zabezpieczenie finansowe jest wyższe niż opłata produktowa wskazana w rocznym sprawozdaniu o wysokości należnej opłaty produktowej, sporzą-

dzonym na podstawie art. 67, Główny Inspektor Ochrony Środowiska orzeka, w drodze decyzji, o zwrocie zabezpieczenia finansowego wniesionego przez wprowadzającego sprzęt w wysokości wynikającej z różnicy pomiędzy należną opłatą produktową a środkami należnymi z zabezpieczenia finansowego.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji, o której mowa w art. 69.”;

14) w art. 22 w ust. 1 uchyla się pkt 3;

15) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do umieszczenia na sprzęcie oznakowania, którego wzór jest określony w załączniku nr 3 do ustawy. Oznakowanie określa, że sprzęt został wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.

2. Wprowadzany do obrotu sprzęt powinien być oznakowany w sposób umożliwiający identyfikację jego producenta.

3. Oznakowanie, o którym mowa w ust. 1 i 2, powinno być umieszczone w sposób wyraźny, czytelny i trwałe.

4. Jeżeli jest to uzasadnione wielkością lub funkcją sprzętu, oznakowanie, o którym mowa w ust. 1 i 2, może być umieszczone na opako-

waniu zbiorczym, na instrukcji użycia lub na gwarancji sprzętu.”;

16) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 30 lipca za okres od stycznia do czerwca i do dnia 30 stycznia za okres od lipca do grudnia każdego roku, sprawozdania o ilości i masie wprowadzonego sprzętu, z podziałem na grupy i rodzaje sprzętu, określone w załączniku nr 1 do ustawy.”;

17) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Wprowadzający sprzęt zapewnia, że z chwilą sprzedaży sprzętu nabywcom nie przedstawia się poszczególnych kosztów zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu i unieszkodliwiania zużytego sprzętu.”;

18) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania odbierania od zbierających zużyty sprzęt, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

2. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany do osiągania minimalnych rocznych poziomów

zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, z wyjątkiem opraw oświetleniowych, w których łączna masa metali, minerałów, szkła lub drewna przekracza 90 % masy wyrobu.

3. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, określi, w drodze rozporządzenia, minimalne roczne poziomy zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, uwzględniając:

- 1) potrzebę osiągnięcia minimalnego poziomu zbierania zużytego sprzętu w wysokości 4 kg/mieszkańca/rok;
- 2) ilości wprowadzanego sprzętu do obrotu;
- 3) działania na rzecz konkurencyjności polskiej gospodarki;
- 4) poziom rozwoju infrastruktury niezbędnej w procesie zbierania zużytego sprzętu.

4. Minimalne roczne poziomy zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych nie mogą przekraczać 60 % masy wprowadzonego sprzętu do obrotu w roku kalendarzowym, średnio dla wszystkich grup, wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy. Poziom zbierania dotyczy zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu grupy, do której należy sprzęt wprowadzany do obrotu przez wprowadzającego sprzęt.

5. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych wpisany do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska liczy poziomy zbierania, o których mowa w ust. 2, w stosunku do masy sprzętu wprowadzonego do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, który rozpoczyna działalność w danym roku kalendarzowym, liczy poziomy zbierania, o których mowa w ust. 2, w stosunku do sprzętu wprowadzonego w tym roku kalendarzowym.”;

19) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. 1. Wprowadzający sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe:

- 1) powstałego ze sprzętu wprowadzonego przez niego na terytorium kraju po dniu 13 sierpnia 2005 r.;
- 2) powstałego ze sprzętu wprowadzonego przez niego na terytorium kraju do dnia 13 sierpnia 2005 r., jeżeli zużyty sprzęt jest zastępowany przez sprzęt tego samego rodzaju co sprzęt dostarczony przez te-

go wprowadzającego, przy czym finansowanie zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania tego sprzętu może być również ponoszone przez jego użytkownika w zakresie określonym w umowie zawartej między wprowadzającym sprzęt i użytkownikiem.

2. Wprowadzający sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych i użytkownik tego sprzętu są obowiązani przekazywać zużyty sprzęt do zbierającego zużyty sprzęt lub zakładu przetwarzania, wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 6.”;

20) w art. 31 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) w terminie do dnia 30 lipca za okres od stycznia do czerwca i do dnia 15 marca za okres od lipca do grudnia każdego roku, sprawozdania o masie zużytego sprzętu zebranego, poddanego przetwarzaniu, odzyskowi, w tym recyklingowi, oraz unieszkodliwianiu;”;

21) w art. 32 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Wprowadzający sprzęt oblicza osiągnięte poziomy zbierania, odzysku i recyklingu zużytego sprzętu na podstawie dodatkowej ewidencji, o której mowa w ust. 1, oraz zaświadczeń o zużytym sprzęcie, o których mowa w art. 50 ust. 1.”;

22) w art. 33:

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do zawarcia umowy z prowadzącymi zakłady przetwarzania, wpisanymi do rejestru, o którym mowa w art. 6, o zdolnościach przetwórczych umożliwiających przetworzenie zebranego zużytego sprzętu.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna być zawarta w formie pisemnej pod rygorem nieważności.”,

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) rozwiązania lub wygaśnięcia umowy, o której mowa w ust. 1”,

c) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do końca lutego każdego roku, wykazu zakładów przetwarzania, z którymi zawarł umowę, zawierającego:”;

23) w art. 37 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przyjęcia zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych bez pobierania opłaty, z zastrzeżeniem art. 42 ust. 1 i art. 42a ust. 1.”;

24) w art. 39 w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zbierający zużyty sprzęt, z wyjątkiem punktu serwisowego oraz sprzedawcy detalicznego i sprzedawcy hurtowego, jest obowiązany przekazać wójtowi, burmi-

strzowi albo prezydentowi miasta, na terytorium którego działa, w terminie 30 dni od dnia podjęcia działalności, informację zawierającą:”

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) adresy punktów zbierania zużytego sprzętu, z wyłączeniem punktów sprzedaży sprzętu oraz punktów serwisowych.”;

25) w art. 40 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 30 lipca za okres od stycznia do czerwca i do dnia 30 stycznia za okres od lipca do grudnia każdego roku, sprawozdania o masie zebranego i przekazanego do prowadzącego zakład przetwarzania zużytego sprzętu.”;

26) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. Sprzedawca detaliczny i sprzedawca hurtowy sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych są obowiązani do:

- 1) sprzedaży wyłącznie sprzętu wprowadzanego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt zarejestrowanego w rejestrze, o którym mowa w art. 6;
- 2) umieszczenia w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu;
- 3) sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych wraz z dołączoną informa-

cją, o której mowa w art. 22 ust. 1, i oznakowanego zgodnie z art. 23.”;

27) po art. 42 dodaje się art. 42a w brzmieniu:

- „Art. 42a. 1. Prowadzący punkt serwisowy jest obowiązany, w przypadku gdy naprawa przyjętego do punktu serwisowego sprzętu jest niemożliwa ze względów technicznych lub koszty naprawy przekraczają wartość sprzętu, do nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu.
2. Prowadzący punkt serwisowy jest obowiązany do umieszczenia w punkcie serwisowym informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.”;

28) art. 44 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 44. 1. Prowadzący zakład przetwarzania, który zawarł umowę, o której mowa w art. 33 ust. 1, jest obowiązany do przyjęcia zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych od zbierającego zużyty sprzęt bez pobierania opłaty.
2. Prowadzący zakład przetwarzania po przyjęciu zużytego sprzętu jest obowiązany do niezwłocznego usunięcia składników niebezpiecznych, materiałów i części składowych, określonych w załączniku nr 2 do ustawy.”;

29) w art. 45 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nieprzepuszczalne podłoża wraz z urządzeniami do usuwania wycieków, separatorem cieczy, o ile w czasie magazynowania może nastąpić wyciek;”;

30) w art. 46 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nieprzepuszczalne podłoża wraz z urządzeniami do usuwania wycieków, separatorem cieczy, o ile w czasie magazynowania może nastąpić wyciek;”;

31) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przekazać odpady powstałe w wyniku przetworzenia zużytego sprzętu prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu lub prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, wpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 6.

2. Prowadzący zakład przetwarzania może dokonać eksportu odpadów w celu poddania ich odzyskowi lub recyklingowi do instalacji spełniających wymagania nie niższe niż określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju.

3. Odpady powstałe w wyniku przetworzenia zużytego sprzętu nieprzekazane do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przekazać prowadzącemu działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów.”;

32) w art. 50:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany, w terminie do dnia 20 lipca za okres od stycznia do czerwca i do dnia 10 marca za okres od lipca do grudnia każdego roku, wydać wprowadzającemu sprzęt, z którym zawarł umowę dotyczącą przetwarzania odpadów, zaświadczenie o zużytym sprzęcie zawierające następujące informacje:”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Prowadzący zakład przetwarzania w zaświadczeniu o zużytym sprzęcie, o którym mowa w ust. 1, sporządzanym za okres od lipca do grudnia danego roku, może uwzględnić:

- 1) masę zużytego sprzętu oraz masę części składowych pochodzących ze zużytego sprzętu przekazanych do ponownego użycia do dnia 15 lutego następnego roku, w przypadku gdy pochodzą ze zużytego sprzętu przyjętego do zakładu przetwarzania w okresie od lipca do grudnia danego roku;
- 2) masę zużytego sprzętu przetworzonego oraz masę odpadów pochodzących ze zużytego sprzętu poddanych recyklingowi i innym niż recykling procesom odzysku do końca lutego następnego roku, w przypadku gdy pochodzą ze zużytego sprzętu przyjętego do zakładu przetwarzania w okresie od lipca do grudnia danego roku;
- 3) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych eksportowi oraz wewnątrz-

wspólnotowej dostawie w celu poddania odpadów procesom odzysku, w tym recyklingowi, do końca lutego następnego roku, w przypadku gdy pochodzą ze zużytego sprzętu przyjętego do zakładu przetwarzania w okresie od lipca do grudnia danego roku.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku eksportu odpadów w celu poddania ich odzyskowi lub recyklingowi przedsiębiorca prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przekazać wprowadzającemu sprzęt pisemne oświadczenie, że odzysk lub recykling odbywa się w instalacjach spełniających wymagania nie niższe niż określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju.”;

33) w art. 51 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 30 lipca za okres od stycznia do czerwca i do dnia 15 marca za okres od lipca do grudnia każdego roku, sprawozdania zawierającego informacje o:”;

34) w art. 53 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu jest obowiązany wydać zaświadczenie potwierdzające recykling na wniosek prowadzącego zakład przetwarzania przekazującego odpady do recyklingu, w terminie do dnia 10 lipca za okres od stycznia do czerwca i do

końca lutego za okres od lipca do grudnia każdego roku.”;

35) w art. 54 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku jest obowiązany wydać zaświadczenie potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku na wniosek prowadzącego zakład przetwarzania przekazującego odpady do innych niż recykling procesów odzysku, w terminie do dnia 10 lipca za okres od stycznia do czerwca i do końca lutego za okres od lipca do grudnia każdego roku.”;

36) w art. 56 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku są obowiązani do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 30 lipca za okres od stycznia do czerwca i do dnia 15 marca za okres od lipca do grudnia każdego roku, sprawozdania o masie przyjętych oraz poddanych odpowiednio recyklingowi lub innym niż recykling procesom odzysku odpadów pochodzących ze zużytego sprzętu.”;

37) w art. 57:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie może przejąć obowiązków, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 2, art. 8 ust. 4, 7 i 8,

art. 9 ust. 2 i 3, art. 13 ust. 1, art. 21 – 23, art. 25, art. 26 i art. 32 ust. 1.”,

b) dodaje się ust. 4 – 7 w brzmieniu:

- „4. Przepisów ust. 3 nie stosuje się w przypadku przejmowania obowiązków od przedsiębiorcy zagranicznego.
5. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego wchodzi w prawa i obowiązki wprowadzającego sprzęt w danej grupie, określonej zgodnie z załącznikiem nr 1 do ustawy, wskazanej w zawartej z nim umowie.
6. Sprawozdania przedkładane Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska przez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, wynikające z przejętych od wprowadzających sprzęt obowiązków mogą zawierać zbiorcze dane dotyczące wszystkich wprowadzających sprzęt, od których obowiązki te zostały przejęte, z zastrzeżeniem ust. 7.
7. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przedkłada sprawozdanie, o którym mowa w art. 24 ust. 1, Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska oddzielnie dla każdego wprowadzającego sprzęt, od którego przejęła obowiązki.”;

38) po art. 57 dodaje się art. 57a w brzmieniu:

- „Art. 57a. 1. Użyte w przepisach niniejszego rozdziału wyrażenie „publiczne kampanie edukacyjne” oznacza wszelkie działania mające na celu

podnoszenie stanu świadomości ekologicznej społeczeństwa w zakresie prawidłowego postępowania z odpadami w postaci zużytego sprzętu oraz wspomagające osiągnięcie wysokiego poziomu zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, w tym kampanie w środkach masowego przekazu, ulotki i broszury informacyjne, plakaty, konkursy, konferencje oraz akcje o charakterze informacyjno-edukacyjnym.

2. Publiczne kampanie edukacyjne, o których mowa w ust. 1, powinny uwzględniać informowanie użytkowników, w szczególności o:

- 1) możliwym wpływie substancji stosowanych w sprzęcie na środowisko i zdrowie ludzkie;
- 2) zaleceniu prowadzenia selektywnego zbierania;
- 3) dostępnych dla nich systemach zbierania;
- 4) ich roli w przyczynianiu się do ponownego użycia i odzysku, w tym recyklingu, zużytego sprzętu.”;

39) w art. 58:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedmiotem działania organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest wyłącznie działalność związana z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych

ze zbieraniem, przetwarzaniem, recyklingiem i innymi niż recykling procesami odzysku oraz unieszkodliwianiem zużytego sprzętu, w tym publiczne kampanie edukacyjne.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczająca na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5 % swoich przychodów. Wydatki poniesione na ten cel przez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego muszą być udokumentowane.”;

40) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. Jeżeli wprowadzający sprzęt zakończył działalność gospodarczą lub umowa, o której mowa w art. 57, została wypowiedziana lub rozwiązana, organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, która przejęła od niego obowiązki na podstawie umowy, jest obowiązana pokryć koszty zbierania, przetwarzania, recyklingu i innych niż recykling procesów odzysku oraz unieszkodliwiania zużytego sprzętu.”;

41) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Art. 63. 1. W przypadku otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego obowiązki ponownie obciążają wprowadzającego sprzęt w stosunku do masy sprzętu wprowadzonego przez niego do obrotu od pierwszego dnia mie-

siąca następującego po dniu otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości.

2. Wprowadzający sprzęt, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do złożenia sprawozdań, o których mowa w art. 24 ust. 1, art. 31 ust. 1, art. 33 ust. 4 oraz art. 67 ust. 1, za okres od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości do końca roku kalendarzowego lub do dnia przejęcia obowiązków przez inną organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektro-nicznego.”;

42) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Art. 64. 1. Rozliczenie wykonania obowiązków, o których mowa w art. 27 ust. 2 i art. 30 ust. 1, następuje na koniec roku kalendarzowego.

2. Wprowadzający sprzęt, który nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 30 ust. 1, jest obowiązany do wpłacenia opłaty produktowej, obliczanej odrębnie w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu:

- 1) odzysku,

- 2) recyklingu

– dla każdej grupy sprzętu określonej w załączniku nr 1 do ustawy.

3. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, który nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 27 ust. 2,

jest obowiązany do wpłacenia opłaty produktowej dla każdej grupy sprzętu określonej w załączniku nr 1 do ustawy.

4. Rozliczenie wykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1, wprowadzającego sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, który wniósł zabezpieczenie finansowe na dany rok kalendarzowy, następuje zgodnie z art. 20. W przypadku gdy należna opłata produktowa za nieosiągnięcie poziomów zbierania, poziomu odzysku i poziomu recyklingu jest wyższa niż zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w art. 18 ust. 1, wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany wpłacić obliczoną różnicę pomiędzy należną opłatą produktową a zabezpieczeniem finansowym.”;

43) w art. 65 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Należną opłatę produktową oblicza się jako iloczyn stawki opłaty produktowej i różnicy pomiędzy wymaganym a osiągniętym poziomem odpowiednio zbierania, odzysku albo recyklingu zużytego sprzętu.”;

44) w art. 67 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska rocznego sprawozdania, zawierającego odrębnie dla poszczególnych grup sprzętu określonych w załączniku nr 1 do ustawy informację o wysokości należnej opłaty produktowej, do dnia 15 marca roku

kalendrzowego następującego po roku, którego opłata dotyczy.”;

45) w art. 69 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie stwierdzenia, że wprowadzający sprzęt nie dokonał wpłaty opłaty produktowej albo dokonał wpłaty w wysokości niższej od należnej, Główny Inspektor Ochrony Środowiska wydaje decyzję, w której ustala wysokość należnej opłaty produktowej.”;

46) art. 70 otrzymuje brzmienie:

„Art. 70. Kto, wbrew przepisowi art. 5, przeprowadza demontaż zużytego sprzętu poza zakładem przetwarzania, podlega karze grzywny w wysokości od 2.000 zł do 100.000 zł.”;

47) w art. 72:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Kto:”;

b) pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6) wbrew przepisowi art. 31 ust. 1, nie składa sprawozdania o masie zużytego sprzętu zebranego, poddanego przetwarzaniu, odzyskowi, w tym recyklingowi, oraz unieszkodliwianiu lub sprawozdania o osiągniętych poziomach zbierania, odzysku i recyklingu zużytego sprzętu albo składa sprawozdania nierzetelne,

7) wbrew przepisom art. 32 ust. 1 i 3, nie prowadzi dodatkowej ewidencji oraz nie przechowuje jej

przez wymagany okres albo prowadzi te czynności nierzetelnie,”

c) dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) wbrew przepisowi art. 33 ust. 4, nie przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wykazu zakładów przetwarzania albo przekazuje wykaz zawierający nierzetelne informacje”;

48) w art. 75:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Kto:”

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) wbrew przepisowi art. 38, nie przekazuje zbranego zużytego sprzętu prowadzącemu zakład przetwarzania wpisanemu do rejestru,

2b) wbrew przepisowi art. 39, nie przekazuje wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta informacji o prowadzonej działalności,”;

49) art. 76 otrzymuje brzmienie:

„Art. 76. Kto:

1) wbrew przepisowi art. 41 pkt 2, nie umieszcza w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu,

2) wbrew przepisowi art. 41 pkt 3, sprzedaje sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych bez dołączonej informacji, o której mowa w art. 22 ust. 1, lub nieoznakowany zgodnie z art. 23,

- 3) wbrew przepisowi art. 42 ust. 1, nie przyjmuje zużytego sprzętu przy sprzedaży sprzętu albo nie przyjmuje zużytego sprzętu nieodpłatnie,
 - 4) wbrew przepisowi art. 42 ust. 2, nie przekazuje nieodpłatnie zużytego sprzętu prowadzącemu zakład przetwarzania lub sprzedawcy hurtowemu,
 - 5) wbrew przepisowi art. 42 ust. 3, nie przekazuje nieodpłatnie zużytego sprzętu prowadzącemu zakład przetwarzania
- podlega karze grzywny.”;

50) w art. 77:

- a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Kto:”;
- b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) wbrew przepisowi art. 44 ust. 1, nie przyjmuje zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych od zbierającego zużyty sprzęt albo przyjmuje zużyty sprzęt odpłatnie,”;
- c) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) wbrew przepisowi art. 44 ust. 2, nie usuwa składników niebezpiecznych, materiałów lub części składowych, określonych w załączniku nr 2 do ustawy,”;

51) w art. 78 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Kto:”;

52) art. 80 otrzymuje brzmienie:

„Art. 80. 1. Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt, nie będąc wpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 6, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5.000 zł do 5.000.000 zł.

2. Wprowadzający sprzęt, który wbrew przepisowi art. 18 ust. 1 nie dopełnia obowiązku wniesienia zabezpieczenia finansowego, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5.000 zł do 500.000 zł.

3. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, który wbrew przepisowi art. 27 nie dopełnia obowiązku organizowania i finansowania odbierania od zbierających zużyty sprzęt, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5.000 zł do 500.000 zł.

4. Wprowadzający sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, który wbrew przepisowi art. 29 ust. 1 nie dopełnia obowiązku zorganizowania i sfinansowania zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5.000 zł do 500.000 zł.

5. Wprowadzający sprzęt określony w grupie 5, rodzaje 2 – 5, w załączniku nr 1 do ustawy, który wbrew przepisowi art. 34 nie dopełnia obowiązku przekazania, w drodze umowy, organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego obowiązków określonych w ustawie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5.000 zł do 500.000 zł.
6. Sprzedawca detaliczny i sprzedawca hurtowy, który wbrew przepisowi art. 41 pkt 1 prowadzi sprzedaż sprzętu pochodzącego od wprowadzającego sprzęt niezarejestrowanego w rejestrze, o którym mowa w art. 6, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5.000 zł do 500.000 zł.
7. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, która wbrew przepisowi art. 58 ust. 3 nie dopełnia obowiązku przeznaczenia co najmniej 5 % swoich przychodów na publiczne kampanie edukacyjne, podlega karze pieniężnej w wysokości od 10.000 zł do 1.000.000 zł.
8. Wprowadzający sprzęt, który wbrew przepisom art. 95 ust. 3 nie przekazuje kupującemu informacji o wysokości kosztów gospodarowania odpadami, obejmujących koszty zbierania, przetwarzania, recyklingu albo innego niż recykling procesu odzysku i unieszkodliwiania zużytego sprzętu, na dokumencie potwierdza-

jącym sprzedaż, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5.000 zł do 500.000 zł.

9. Sprzedawca detaliczny i sprzedawca hurtowy, który wbrew przepisowi art. 95 ust. 6 nie informuje w sposób określony w art. 95 ust. 2 i 4 dokonujących zakupu sprzętu o wysokości kosztów, o których mowa odpowiednio w art. 95 ust. 1 i 3, jeżeli taką informację uzyskał od wprowadzającego sprzęt, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5.000 zł do 500.000 zł.
10. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1 – 9, wymierza, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor ochrony środowiska.
11. Ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 – 9, uwzględnia się stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu, a w szczególności masę sprzętu, którą wprowadzający sprzęt wprowadził do obrotu.
12. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1 – 9, wnosi się na odrębny rachunek bankowy wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.
13. W sprawach dotyczących kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 – 9, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych

przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.”;

53) art. 95 otrzymuje brzmienie:

„Art. 95. 1. Do dnia 13 lutego 2011 r. wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, w przypadku sprzętu określonego w grupach 2 – 10 w załączniku nr 1 do ustawy, może przekazać sprzedawcom detalicznym i sprzedawcom hurtowym informację o wysokości kosztów gospodarowania odpadami, obejmujących koszty zbierania, przetwarzania, recyklingu albo innego niż recykling procesu odzysku i unieszkodliwiania zużytego sprzętu.

2. Koszty gospodarowania odpadami, o których mowa w ust. 1, stanowiące część ceny sprzętu, mogą zostać uwidocznione jako składnik tej ceny nabywcom.

3. Do dnia 13 lutego 2013 r. wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, w przypadku sprzętu określonego w grupie 1 w załączniku nr 1 do ustawy, jest obowiązany przekazać na dokumencie sprzedaży informację o wysokości kosztów gospodarowania odpadami, obejmującą koszty zbierania, przetwarzania, recyklingu albo innego niż recykling procesu odzysku i unieszkodliwiania zużytego sprzętu.

4. Koszty gospodarowania odpadami, o których mowa w ust. 3, stanowiące część ceny sprzętu,

są uwidaczniane jako składnik tej ceny nabywcom.

5. Koszty gospodarowania odpadami, o których mowa w ust. 1 i 3, nie mogą przekraczać kosztów faktycznie ponoszonych przez wprowadzającego sprzęt.
6. Sprzedawca detaliczny i sprzedawca hurtowy sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych są obowiązani do informowania, w sposób określony w ust. 2 i 4, nabywców sprzętu o wysokości kosztów, o których mowa odpowiednio w ust. 1 i 3, jeżeli taką informację uzyskali od wprowadzającego sprzęt. ”;

54) po art. 95 dodaje się art. 95a w brzmieniu:

„Art. 95a. W przypadku osiągnięcia przez wprowadzającego sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w wysokości:

- 1) w 2009 r.:
 - a) do 25 % wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 100 % należnej opłaty produktowej,
 - b) powyżej 25 % do 35 % wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 75 % należnej opłaty produktowej,

- c) powyżej 35 % wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 10 % należnej opłaty produktowej;
- 2) w 2010 r.:
- a) do 35 % wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 100 % należnej opłaty produktowej,
 - b) powyżej 35 % do 50 % wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 75 % należnej opłaty produktowej,
 - c) powyżej 50 % wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 10 % należnej opłaty produktowej;
- 3) w 2011 r.:
- a) do 50 % wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 100 % należnej opłaty produktowej,
 - b) powyżej 50 % do 75 % wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 75 % należnej opłaty produktowej,
 - c) powyżej 75 % wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 10 % należnej opłaty produktowej;
- 4) w 2012 r.:

- a) do 75 % wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 100 % należnej opłaty produktowej,
- b) powyżej 75 % do 100 % wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 75 % należnej opłaty produktowej.”;

55) w załączniku nr 1 do ustawy:

- a) w grupie 4 nazwa rodzaju 8 otrzymuje brzmienie:
 - „8. Pozostałe produkty lub urządzenia do celów nagrywania lub kopiowania dźwięku lub obrazów, w tym sygnały lub technologie przesyłu dźwięku i obrazu inne niż telekomunikacyjne”,
- b) nazwa grupy 8 otrzymuje brzmienie:
 - „Wyroby medyczne, z wyjątkiem wszystkich wszczepianych i skażonych produktów”,
- c) w grupie 8:
 - nazwa rodzaju 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6. Sprzęt laboratoryjny do diagnostyki in vitro”,
 - nazwa rodzaju 10 otrzymuje brzmienie:
 - „10. Pozostałe urządzenia do wykrywania, zapobiegania, monitorowania, leczenia, łagodzenia przebiegu choroby, urazów lub niepełnosprawności”,
- d) w grupie 9 nazwa rodzaju 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Urządzenia pomiarowe, ważące lub do nastawu używane w gospodarstwie domowym lub jako sprzęt laboratoryjny”;

56) w załączniku nr 2 do ustawy w ust. 1 dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

„16) oleje ze sprężarek.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1042 i Nr 180, poz. 1495) w art. 3 w ust. 2 w pkt 6a lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) adresy punktów zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, z wyłączeniem punktów sprzedaży sprzętu oraz punktów serwisowych;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251 i Nr 88, poz. 587) w art. 16a dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) inicjowanie i ułatwianie tworzenia punktów zbierania zużytego sprzętu, wskazywanie lokalizacji, w których mogą być prowadzone akcje odbierania zużytego sprzętu od mieszkańców gminy, podejmowanie działań informacyjnych i edukacyjnych w tym zakresie.”.

Art. 4. 1. Wprowadzający sprzęt, wpisany do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, jest obowiązany do złożenia wniosku o zmianę wpisu do rejestru zawierającego informację, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1 lit. e ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 5. 1. Do zabezpieczenia finansowego wniesionego na 2008 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Środki pochodzące z zabezpieczenia finansowego wniesionego przez wprowadzającego sprzęt na 2006 r., 2007 r. i 2008 r., przeznaczone decyzją Głównego Inspektora Ochrony Środowiska na sfinansowanie zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, stanowią przychody Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Art. 6. W 2009 r. sprawozdanie, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, należy złożyć do dnia 30 lipca za okres od stycznia do czerwca i do dnia 30 stycznia za okres od lipca do grudnia, z wyszczególnieniem danych o rodzaju i masie baterii oraz akumulatorów stosowanych na potrzeby działania sprzętu.

Art. 7. Do dnia określenia nowych wysokości stawek opłaty rejestrowej i opłaty rocznej obowiązują stawki opłaty rejestrowej i opłaty rocznej określone na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

¹⁾ Przepisy niniejszej ustawy wdrażają postanowienia dyrektywy 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2003, str. 24, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 359).

Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach .

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 144, poz. 1204, z 2003 r. Nr 84, poz. 774 i Nr 188, poz. 1837, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 116, poz. 1204 oraz z 2005 r. Nr 122, poz. 1021.

UZASADNIENIE

Celem ustawy jest wprowadzenie niezbędnych zmian do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495), mających na celu przede wszystkim pełną transpozycję dyrektywy 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2003, str. 24, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 359) oraz wypełnienia postanowień Krajowego planu gospodarki odpadami 2010.

Jednym z obowiązków zawartych w dyrektywie 2002/96/WE jest osiągnięcie przez państwa członkowskie do dnia 31 grudnia 2006 r., a przez Polskę do dnia 31 grudnia 2008 r. (ze względu na otrzymaną derogację decyzją Komisji 2004/486/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. przyznającą Cypru, Malcie i Polsce tymczasowe odstępstwa od dyrektywy 2002/96/WE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (Dz. Urz. UE L 162 z 30.04.2004, str. 114–115)), poziomu zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w ilości 4 kg/mieszkańca/rok.

Wobec powyższego w Krajowym planie gospodarki odpadami 2010 zostało wyznaczone dla Ministra Środowiska zadanie przeprowadzenia w 2007 r. procesu legislacyjnego zmiany ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym w kierunku wprowadzenia poziomu zbierania wyrażonego jako odsetek masy sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego na rynek w poprzednim roku kalendarzowym.

Pozostałe zmiany wynikają z doświadczeń zebranych w trakcie stosowania przepisów ustawy.

Należało przede wszystkim uprościć i zmniejszyć liczbę sprawozdań, które przedsiębiorcy byli obowiązani dostarczać Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska. Z tego względu zmniejszono częstotliwość przekazywania

sprawozdań z kwartalnego na półroczny. Przesunięto również termin składania rocznego raportu o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużyтым sprzętem przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska Ministrowi Środowiska z 30 kwietnia na 30 czerwca każdego roku ze względu na szeroki zakres danych, jaki musi być przeanalizowany.

Trzecim dużym pakietem zmian jest zwiększenie odpowiedzialności organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Obecnie, przejmując obowiązki od wprowadzających sprzęt, organizacje odzysku będą również miały taką samą odpowiedzialność, jak wprowadzający sprzęt.

Art. 1 projektu ustawy określa zmiany dokonane w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Zmiany rozdziału 1

Zmiana art. 2 ust. 2 ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym wynika z treści dyrektywy 2002/96/WE, która nakłada na państwa członkowskie obowiązek objęcia przepisami prawa krajowego również tych przedsiębiorców, którzy prowadzą sprzedaż sprzętu przy wykorzystaniu wszelkich środków porozumiewania się na odległość, a nie tylko za pośrednictwem środków masowego przekazu lub sieci teleinformatycznych, tak jak określono w pierwotnej wersji ustawy.

W art. 3 ust. 1 dokonano zmian polegających na dodaniu nowego pkt 4a podającego definicję przedsiębiorcy. Wyjaśnienie takie wydaje się być niezbędne, gdyż wiele podmiotów, w szczególności zagranicznych, nie wiedziało, jakie są ich obowiązki, i czy obowiązują ich przepisy ustawy jako wprowadzających sprzęt, czy też obowiązek ten należy do ich przedstawicieli znajdujących się na terenie Polski.

Dokonano również zmiany definicji wprowadzającego sprzęt, gdyż z obecnej definicji wynika, że wprowadzającym sprzęt jest przedsiębiorca, który produkuje i sprzedaje pod własnym oznaczeniem sprzęt, a więc nie jest wprowadzającym sprzęt przedsiębiorca, który produkuje i nie sprzedaje sprzętu, lecz na przykład

wprowadza wyprodukowany przez siebie sprzęt do obrotu w drodze leasingu. Umowa leasingu nie jest umową sprzedaży, a więc w tym przypadku nie zostają spełnione przesłanki do uznania przedsiębiorcy za wprowadzającego sprzęt. Dystrybucja sprzętu z wykorzystaniem umowy leasingu nie jest rzadkością w obrocie handlowym, dlatego też dokonano korekty definicji wprowadzającego sprzęt w taki sposób, że wprowadzającym sprzęt będzie ten przedsiębiorca, który „wprowadza sprzęt do obrotu”, a więc zgodnie z nową definicją, zamieszczoną w projekcie ustawy, odpłatnie albo nieodpłatnie udostępnia sprzęt po raz pierwszy na terytorium kraju w celu używania lub dystrybucji. Jednocześnie, aby zapewnić spójność ze zmienioną definicją wprowadzającego sprzęt oraz nowo wprowadzoną definicją wprowadzenia sprzętu do obrotu, dokonano zmian w definicji importu i wewnątrzspółnotowego nabycia.

Ponadto dokonano korekty w definicji sprzętu. Zmieniono wyrażenie prąd zmienny na prąd przemienny, gdyż jest to prawidłowe określenie, używane w branży.

Zmieniona została również definicja zbierającego zużyty sprzęt poprzez dodanie punktów serwisowych i punktów skupu złomu. Zdecydowano się na rozszerzenie listy podmiotów zobowiązanych do zbierania zużytego sprzętu o miejsca, w których naturalnie pojawia się zużyty sprzęt. Punkty serwisowe zostały określone jako „zbierający zużyty sprzęt” ze względu na fakt, że w przypadku gdy naprawa sprzętu jest niemożliwa ze względów technicznych lub koszty naprawy przewyższają wartość sprzętu, użytkownikowi łatwiej jest pozostawić zużyty sprzęt w punkcie serwisowym niż szukać innego punktu, gdzie mogłoby bezpiecznie pozbyć się odpadu. Natomiast punkty skupu złomu zostały włączone do grupy podmiotów zobowiązanych do zbierania zużytego sprzętu ze względu na istniejące obserwacje i szacunki, z których wynika, że obecnie są głównym miejscem, do którego trafia zużyty sprzęt, w szczególności wielkogabarytowy sprzęt gospodarstwa domowego. Do zbierających zużyty sprzęt zaliczono również prowadzących zakłady przetwarzania, co pozwoli ww. przedsiębiorcom

przekazywać zużyty sprzęt, którego nie przetwarzają, do innego zakładu przetwarzania.

Zmiana definicji zbierającego zużyty sprzęt wymagała również określenia, co rozumiemy poprzez punkty serwisowe i punkty skupu złomu. Wobec czego zaproponowano dodanie do art. 3 ust. 1 pkt 5a i 5b, zawierających definicje ww. pojęć.

Zmieniona treść art. 4 określa sytuacje, w których masy sprzętu nie wlicza się do masy sprzętu wprowadzonego do obrotu.

Zmiany rozdziału 2

Do art. 7 ustawy dodano ust. 4 traktujący o sposobie rejestracji przedsiębiorców zagranicznych. Przedsiębiorca zagraniczny będzie obowiązany do dokonania rejestracji poprzez przedstawiciela ustanowionego na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095), bądź, w przypadku braku przedstawiciela, poprzez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego zarejestrowaną przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Zmiany te zostały wprowadzone, gdyż z dotychczasowych przepisów nie wynikało, czy w ogóle możliwe jest zarejestrowanie podmiotu zagranicznego, który nie ustanowił w Polsce przedstawiciela na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Zmiana art. 8 polega przede wszystkim na zobowiązaniu, poprzez zmianę ust. 2 pkt 1 lit. e, wszystkich wprowadzających sprzęt, którzy podpisali umowę z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, do przekazania kopii takiej umowy do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska (GIOŚ). Obecnie taki obowiązek mają tylko wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, jednak niektórzy wprowadzający sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych również podpisują umowy z organizacjami odzysku, aby przekazać im obowiązki, dlatego też w takim

przypadku powinni przekazać kopię umowy do GIOŚ. Konsekwentnie dokonano również zmiany w ust. 8 przedmiotowego artykułu.

W art. 8 dodano również nowy ust. 2a, który określa konsekwencje złożenia niekompletnego wniosku o wpis do rejestru GIOŚ, co stanowi doprecyzowanie dotychczas obowiązujących przepisów ustawy.

W art. 9 ust. 5 zmniejszono górne stawki opłaty rejestrowej i rocznej z 8 000 zł na 4 000 zł, a dla mikroprzedsiębiorców z 400 zł do 300 zł.

W art. 12 określono, że prowadzony przez GIOŚ rejestr może stanowić część innych baz danych z zakresu ochrony środowiska, w tym gospodarki odpadami. Zmiana ta wynika z prowadzonych obecnie prac nad ujednoczeniem systemu rejestracji przedsiębiorców i ustanowienia jednej bazy danych dotyczącej gospodarowania wszystkimi rodzajami odpadów. Prace te mają na celu przede wszystkim zmniejszenie obciążeń biurokratycznych ciążących na przedsiębiorcach. Podobne zmiany wprowadzono w art. 15 ust. 3.

Do art. 14 dodano pkt 4 i 5, które określają dodatkowe przypadki, w których GIOŚ może dokonać wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru, czyli w przypadku stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej i rażących nieprawidłowości w wykonywaniu ustawowych obowiązków.

W art. 15 uzupełniono ust. 1 o brakujące przepisy odnoszące się do sprawozdań, natomiast w ust. 5 wydłużono termin przekazania sprawozdania z GIOŚ do Ministerstwa Środowiska. Okres ten został wydłużony ze względu na fakt, że sprawozdania od przedsiębiorców mają służyć do GIOŚ do końca marca każdego roku i potrzebny jest odpowiedni czas na przeanalizowanie obszernego materiału.

Zmiany rozdziału 3

Zmiany dokonane w rozdziale 3 o zabezpieczeniach finansowych dotyczą zarówno daty uiszczania zabezpieczenia, jak i przeznaczenia zabezpieczenia finansowego. W dotychczas obowiązującej ustawie nie był wskazany termin wnoszenia zabezpieczenia i powodowało to wiele problemów, w szczególności

z uzyskiwaniem przez wprowadzających sprzęt ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej i gwarancji bankowej. Obecnie zaproponowano termin wnoszenia takiego zabezpieczenia do końca czerwca roku, którego to zabezpieczenie dotyczy.

Zmiany dokonane w art. 19 pozwalają GIOŚ na otrzymanie informacji od Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, który z wprowadzających sprzęt dokonał zabezpieczenia finansowego.

Ponadto zmiany w art. 20 określają sposób rozliczenia zabezpieczenia finansowego. Proponuje się, aby w przypadku niewywiązania się przedsiębiorcy z obowiązków osiagania odpowiednich poziomów zbierania, odzysku i recyklingu, przeznaczać wpłacane zabezpieczenie finansowe na pokrycie opłaty produktowej.

Zmiana ust. 2 oraz 3 w art. 20 obecnie obowiązującej ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym ma zapewnić spójność przepisów o zabezpieczeniu finansowym z przepisami o przedawnieniu zobowiązań z tytułu opłaty produktowej oraz zakazu orzekania dwa razy w tym samym przedmiocie – w tym przypadku w zakresie sfinansowania zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu – raz na podstawie art. 20 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, a innym razem na podstawie art. 69 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Zmiany rozdziału 4

W art. 22 wykreślono obowiązek przekazywania użytkownikom informacji o masie wprowadzanego sprzętu. Był to przepis wykraczający poza przepisy dyrektywy i stwarzał problemy w realizacji.

Art. 23 zmieniono w taki sposób, żeby wprowadzający sprzęt był odpowiedzialny za umieszczenie na sprzęcie oznakowania umożliwiającego identyfikację jego producenta. Ponadto określono, że symbol przekreślonego pojemnika na odpady oznacza, że dany sprzęt został wprowadzony po

13 sierpnia 2005 r. Przepisy te wynikają wprost z dyrektywy 2002/96/WE i wymagały uregulowania w prawodawstwie krajowym.

Zmiany w art. 24 ust. 1, art. 31 ust. 1 pkt 1, art. 40 ust. 1, art. 51 ust. 1 oraz art. 56 ust. 1 mają na celu zmniejszenie obciążeń biurokratycznych dla przedsiębiorców, dlatego też dla wszystkich rodzajów sprawozdań określono jeden termin składania sprawozdań do GIOŚ i zmniejszono ich liczbę z czterech do dwóch w ciągu roku – do 30 lipca za okres od stycznia do czerwca i do 15 marca od lipca do grudnia.

W art. 24 ust. 1 zrezygnowano również z wymagania przedstawiania rodzaju i masy baterii i akumulatorów w sprawozdaniu o masie wprowadzonego sprzętu, ze względu na przygotowywaną transpozycję dyrektywy 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającą dyrektywę 91/157/EWG. Przepis ten wejdzie w życie od dnia 1 stycznia 2010 r., tak aby możliwe było uzyskanie informacji za 2008 r.

Ponadto dokonano zmiany w art. 25, który obecnie wprowadza zakaz informowania o kosztach gospodarowania odpadami przy sprzedaży sprzętu. Jednocześnie jednak przeniesiono dotychczasowe przepisy do przepisu przejściowego w art. 95, które zgodnie z wytycznymi dyrektywy 2002/96/WE pozwala na ujawnienie kosztów gospodarowania odpadami dla sprzętu z grup 2 – 10 do 13 lutego 2011 r. Ze względu również na wielorakość interpretacji przepisu o uwidocznianiu kosztów gospodarowania odpadami jako oddzielnego elementu ceny wskazano w ust. 2 art. 95, że stanowią one część ceny, a nie dodatkową opłatę pobieraną przy zakupie sprzętu. Do art. 95 dodano również ust. 3 i 4, które dla wprowadzających sprzęt z grupy 1 „Wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego” wymienionej w załączniku nr 1 do ustawy, wprowadzają obligatoryjnie obowiązek informowania o kosztach gospodarowania odpadami. Przepis ten będzie obowiązywać do 13 lutego 2013 r., zgodnie z przepisami dyrektywy 2002/96/WE. Przepis ten został obligatoryjnie wprowadzony tylko dla grupy 1 ze względu na dłuższy okres, w którym koszty gospodarowania odpadami mogą być pokazywane, jak również

ze względu na problemy ze zbieraniem zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu określonego w grupie 1.

Ponadto w art. 95 określono, że ujawniane koszty gospodarowania odpadami nie mogą przekraczać faktycznie ponoszonych kosztów na ten cel.

Największą zmianą w ustawie jest nowe brzmienie art. 27. Wprowadzono upoważnienie dla ministra właściwego do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki do wydania rozporządzenia określającego obligatoryjne roczne poziomy zbierania zużytego sprzętu. Wprowadzenie takiego obowiązku wynika z dyrektywy 2002/96/WE, która określiła, że państwa członkowskie mają zapewnić osiągnięcie poziomu zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w wysokości 4 kg/mieszkańca/rok. Polska ma wywiązać się z nałożonego obowiązku do końca 2008 r. Natomiast fakt wprowadzenia upoważnienia dla właściwego ministra do wydania rozporządzenia w tej sprawie wynika z charakterystyki rynku, który podlega ciągłym zmianom. Określono przy tym, że poziom zbierania zużytego sprzętu nie może przewyższać średnio 60 % masy wprowadzanego sprzętu. Należy zaznaczyć, że głównym wyznacznikiem przy ustalaniu poziomów zbierania będzie określony przez dyrektywę 2002/96/WE wskaźnik zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych 4 kg/mieszkańca/rok i wyznaczane rozporządzeniem poziomy nie będą przekraczać tej wielkości. Liczenie poziomów zbierania będzie odnosić się do masy sprzętu wprowadzonego w poprzednim roku kalendarzowym. Wynika to z faktu, że realne dane określające, ile sprzętu zostało wprowadzone w konkretnym roku są dostępne dopiero w pierwszym kwartale następnego roku, wobec czego łatwiej jest określić przedsiębiorcom własne obowiązki. Wyjątkiem jest rozliczenie pierwszego roku przez wprowadzającego rozpoczynającego swoją działalność, w tym przypadku podstawą do obliczenia jest masa sprzętu wprowadzana w danym roku.

Określono również, że poziomy zbierania nie dotyczą oprav oświetleniowych, w których łączna masa metali, minerałów, szkła lub drewna przekracza 90 %

masy wyrobu. Wynika to z faktu, że oprawy takie zwykle w ogóle nie są wymieniane przez użytkowników.

W art. 29 dodano nowy ust. 2, który ustanawia obowiązek przekazywania zużytego sprzętu do zbierającego zużyty sprzęt lub zakładu przetwarzania wpisanego do rejestru GIOŚ.

W art. 32 ust. 2 doprecyzowano, że wprowadzający sprzęt oblicza poziomy zbierania, odzysku i recyklingu na podstawie dodatkowej ewidencji i zaświadczeń o zużytych sprzęcie, przekazywanych mu przez prowadzącego zakład przetwarzania.

W art. 33 połączono w ust. 1 uprzednie ust. 1 i 2 oraz zastąpiono obowiązek zapewnienia sieci obowiązkiem zawarcia umów z zakładami przetwarzania, wpisanymi do rejestru prowadzonego przez GIOŚ, o zdolnościach przetwórczych umożliwiających przetworzenie zebranego zużytego sprzętu. Umowy te powinny być zawierane w formie pisemnej pod rygorem stwierdzenia nieważności umowy, która nie zostanie zawarta w formie pisemnej.

Rozdział 5 pozostał bez zmian.

Zmiany rozdziału 6

Zmiany dokonane w rozdziale 6, określającym obowiązki zbierającego zużyty sprzęt, odnoszą się do rozszerzonej listy podmiotów zobowiązanych do zbierania zużytego sprzętu.

Ze względu na fakt, że do zbierania zużytego sprzętu zostali zobowiązani prowadzący punkty skupu złomu, a w praktyce płacą one osobom przynoszącym odpady, zmieniono art. 37 pkt 2 w taki sposób, że zbierający zużyty sprzęt są obowiązani do przyjmowania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych bez pobierania. Poprzednie brzmienie przepisu pozwalało wyłącznie na nieodpłatne przyjmowanie zużytego sprzętu, nie uwzględniało natomiast sytuacji, w której zbierający mógłby zapłacić użytkownikowi za przyniesione odpady. Ponadto przepisy art. 37 pkt 2 oraz art. 44 ust. 1 odzwierciedlają wymagania ustanowione w dyrektywie 2002/96/WE i dotyczą sytuacji, w której

zbierający zużyty sprzęt, w tym w szczególności sprzedawca detaliczny i hurtowy, nie może żądać zapłaty od użytkowników końcowych za przyjęcie zużytego sprzętu, natomiast sam może zapłacić.

Ponadto w art. 39 zwolniono sprzedawców detalicznych i hurtowych oraz punkty serwisowe z obowiązku przekazywania informacji wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta o prowadzonej działalności. Mieszkańcy znają okoliczne miejsca sprzedaży, jak i punkty, gdzie wykonywany jest serwis sprzętu, wobec czego taka informacja nie jest niezbędna. Dostosowano również do zmian w art. 25 i 95 przepisy art. 41. Do przepisów art. 41 dodano również obowiązek dla sprzedawcy detalicznego i hurtowego sprzedaży sprzętu pochodzącego od wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

Dodano również art. 42a, który określa przypadki, w których punkty serwisowe są obowiązane odebrać od użytkownika zużyty sprzęt. Taka sytuacja miałaby miejsce w momencie, gdy koszt naprawy przekraczałby wartość nowego urządzenia, lub gdy naprawa sprzętu byłaby niemożliwa ze względów technicznych.

Zmiany rozdziału 7

W rozdziale 7, określającym obowiązki prowadzącego zakład przetwarzania, dokonano jednej ważnej zmiany, dotyczącej sposobu wydawania zaświadczenia o zużytych sprzęcie dla wprowadzającego sprzęt. Zaświadczenia te dotychczas były wydawane co kwartał, obecnie proponuje się wydawanie zaświadczeń raz na pół roku, gdyż taki okres rozliczeniowy obowiązuje wszystkie podmioty wpisane do rejestru. Ponadto prowadzący zakłady przetwarzania będą mieli możliwość wykazywania w zaświadczeniach o zużytych sprzęcie, wystawianych za okres lipiec – grudzień, masy odpadów powstałych w wyniku przetwarzania zużytego sprzętu, przyjętego przez zakład przetwarzania w danym roku rozliczeniowym, a poddanych odzyskowi i recyklingowi w następnym roku kalendarzowym, w okresie do 15 lutego. Z tego też względu przesunięto terminy przekazywania zaświadczeń na koniec lutego, w przypadku prowadzących

recykling i inne niż recykling procesy odzysku, i do 10 marca, w przypadku prowadzących zakłady przetwarzania. Ponadto określono w art. 44, że prowadzący zakład przetwarzania, który podpisał umowę z organizacją odzysku, ma obowiązek przyjąć zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych od zbierającego zużyty sprzęt bez pobierania opłaty. Zmiany te wynikały z faktu, że zbierający zużyty sprzęt mieli obowiązek nieodpłatnego odbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych od użytkowników, a jednocześnie zakłady przetwarzania miały możliwość pobierania opłaty za przyjmowane odpady. W takiej sytuacji zbierający zużyty sprzęt ponosili koszty, nie mając żadnych dochodów.

Dokonano również zmiany w art. 47, który uzupełniono o przepis mówiący, że prowadzący zakład przetwarzania może dokonać eksportu odpadów w celu poddania ich odzyskowi do instalacji spełniających wymagania nie niższe niż określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju.

Zmiany rozdziału 8

W rozdziale 8 dokonano podobnych – jak w rozdziale 7 – zmian w terminach przekazywania zaświadczeń potwierdzających recykling i inne niż recykling formy odzysku.

Zmiany rozdziału 9

Najważniejszą zmianą w rozdziale 9 jest zrównanie organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego w prawach i obowiązkach z wprowadzającym sprzęt w chwili, gdy zawierana jest pomiędzy nimi umowa. Umowa taka byłaby podpisywana na wykonywanie obowiązków związanych z konkretną grupą sprzętu umieszczaną na rynku przez danego przedsiębiorcę. Zmiana ta wynika z faktu, że na podstawie dotychczasowych przepisów organizacje odzysku nie miały takich samych obowiązków, jak ci przedsiębiorcy, którzy rozliczali się samodzielnie.

Do art. 57 dodano m.in. ust. 6 i 7, które dokładnie określają, które ze sprawozdań przekazywanych do GIOŚ organizacje odzysku mogą składać łącznie za

wprowadzających sprzęt, z którymi podpisali umowy, a które z nich nadal muszą być składane oddzielnie dla każdego wprowadzającego. Dodanie przepisu wynika z wielu niejasności, które pojawiły się w przypadku przekazywania sprawozdań przez organizacje odzysku.

Ponadto określono, że w przypadku podpisywania umowy z przedsiębiorcą zagranicznym nie obowiązują przepisy ust. 3, gdyż wówczas organizacja odzysku nie miałaby możliwości zarejestrowania takiego podmiotu.

Dodano również art. 57a, który określa, co oznacza wyrażenie „publiczne kampanie edukacyjne” używane w akcie prawnym. Dodanie takiej definicji jest niezbędne, gdyż w wyniku zmian wprowadzonych do art. 58, określającego, jakie środki muszą przeznaczyć organizacje odzysku na publiczne kampanie edukacyjne, należało określić, jak rozumiane są kampanie.

Ze względu na fakt, że do chwili obecnej organizacje odzysku nie poświęcają większej uwagi obowiązkowi prowadzenia edukacji ekologicznej, w art. 58 określono, że organizacja odzysku jest obowiązana przeznaczać na cele prowadzonych publicznych kampanii edukacyjnych 5 % swoich przychodów, które muszą być udokumentowane.

Zmiany art. 62 i art. 63 zostały wprowadzone w konsekwencji zmian wprowadzonych w art. 57.

Zmiany rozdziału 10

W rozdziale 10, odnoszącym się do opłat produktowych, zmiany polegają głównie na dodaniu opłat produktowych za nieosiągnięcie poziomu zbierania oraz określeniu, w jaki sposób rozlicza się wprowadzającego sprzęt, który dokonał wcześniej wpłaty zabezpieczenia finansowego, niższej od należnej opłaty produktowej. Zmiany te wynikają z wprowadzenia obowiązkowych poziomów zbierania, jak i przeznaczania środków z zabezpieczeń finansowych na opłatę produktową.

Ponadto, aby zminimalizować skutki finansowe dla wprowadzających sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, wynikające z określenia

obligatoryjnych poziomów zbierania, wprowadzono w art. 95a przepis przejściowy określający degresywny system opłat produktowych. Określono, że w 2009 r., czyli pierwszym roku obowiązywania poziomów zbierania, w przypadku osiągnięcia do 25 % wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt będzie obowiązany wpłacić 100 % należnej opłaty produktowej. Jeżeli wprowadzający sprzęt osiągnie od 25 % do 35 % wyznaczonego poziomu zbierania, wówczas będzie obowiązany do wpłacenia 75 % należnej opłaty produktowej. Natomiast w przypadku osiągnięcia powyżej 35 % wyznaczonego poziomu zbierania będzie obowiązany wpłacić jedynie 10 % należnej opłaty produktowej. W latach następnych progi poziomu zbierania, od którego będzie istnieć obowiązek wpłacania pełnej, należnej opłaty produktowej, będą rosnąć aż do 2012 r.

Zmiany rozdziału 11

Zmiany wprowadzone w tym rozdziale uzupełniają luki w dotychczas obowiązującej ustawie i dają podstawy Inspekcji Ochrony Środowiska do wyznaczania kar za często występujące naruszenia prawa.

W art. 70 zdecydowano się podnieść karę grzywny za prowadzenie demontażu poza zakładami przetwarzania, ponieważ ustawa określa wymagania, jakie zakład przetwarzania musi spełniać, i zwykle nakłady, które przedsiębiorca musi ponieść na dostosowanie prowadzonego zakładu, są dużo wyższe niż dotychczasowe kary grzywny za naruszenie tych przepisów. Dlatego też podniesiono minimalną karę grzywny na 2 000 zł, a maksymalną na 100 000 zł.

Z tego względu w art. 72, odnoszącym się do kar grzywny dla wprowadzających sprzęt, dodano sankcje za brak prowadzenia dodatkowej ewidencji oraz brak przekazywania wykazu zakładów przetwarzania, z którymi wprowadzający sprzęt ma podpisaną umowę.

W art. 75 wyznaczono nowe sankcje za brak przekazywania zebranego zużytego sprzętu do zakładu przetwarzania i brak przekazywania informacji o prowadzonej działalności do wójta, burmistrza bądź prezydenta miasta. Dla

czynów tych przewidziano karę grzywny, gdyż nie stanowią poważnego wykroczenia.

Dostosowano również przepisy art. 76 do zmian w art. 41 i 95.

Poważniejsze zmiany dotyczą art. 80, określającego kary pieniężne. W projekcie ustawy organizacja odzysku została zrównana w prawach i obowiązkach z wprowadzającym sprzęt. Zrezygnowano z ustępu, nakładającego kary na organizację odzysku za niewywiązywanie się z niektórych obowiązków, gdyż obecnie kary przewidziane dla wprowadzającego sprzęt obowiązują również organizację odzysku. Przewidziano jednak karę dla organizacji odzysku w zakresie niewywiązywania się z obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, gdyż jest to bardzo istotny element tworzenia systemu zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, przy czym ustalono kary dla organizacji odzysku na poziomie dwa razy większym niż dla wprowadzającego sprzęt.

Uzupełniono również przepisy o kary nakładane na wprowadzających sprzęt w przypadku braku wpłaty zabezpieczenia finansowego oraz na wprowadzającego sprzęt z grupy 5, rodzaje 2 – 5, gdy nie podpisze umowy z organizacją odzysku.

Jednocześnie określono kary dla wprowadzających sprzęt z grupy 1, którzy wbrew przepisom nie przekazują informacji o kosztach gospodarowania odpadami, jak również dla sprzedawców detalicznych i hurtowych, którzy taką informację dostaną od wprowadzającego sprzęt.

Zwiększono również karę dla wprowadzającego sprzęt, który nie rejestruje się w rejestrze prowadzonym przez GIOŚ, do 5 000 000 zł, ze względu na fakt, że kara w wysokości 500 000 zł w niektórych przypadkach jest dużo niższa niż nakłady finansowe, które wprowadzający sprzęt musi zainwestować w budowę systemu gospodarowania zużytym sprzętem. Przeniesiono również z kar grzywny do kar pieniężnych przypadki, w których wprowadzający sprzęt nie organizuje i nie finansuje odbierania od zbierających zużyty sprzęt,

przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

Ponadto określono, od jakich czynników powinna być uzależniona wysokość nakładanej kary. Brak takich przepisów powodował trudności w wydawaniu decyzji przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, gdyż nie mógł on odpowiednio uzasadnić wydanej decyzji.

Jak już wskazano powyżej, dostosowano również do zmian w przepisach przepisy przejściowe dotyczące uwidaczniania w cenie produktu kosztów gospodarowania odpadami, jak i przepisy odnoszące się do wysokości uiszczanych opłat produktowych za niewywiązanie się z obowiązków osiągnięcia poziomów zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

Zmiany w załącznikach do ustawy

Dokonano drobnych zmian w załącznikach do ustawy polegających na zmianie brzmienia nazwy rodzaju 8 w grupie 4 ze względu na błędne tłumaczenie z dyrektywy 2002/96/WE, dodaniu w załączniku nr 1 w grupie 9 w nazwie rodzaju 4 brakującego przecinka oraz dodaniu do listy składników, które należy usunąć ze zużytego sprzętu, znajdującej się w załączniku nr 3, oleju ze sprężarek. Ponadto dostosowano terminologię w grupie 8 do stosowanej w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. Nr 93, poz. 896, z późn. zm.).

W art. 2 projektu ustawy wprowadzono przepisy dokonujące zmiany w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008, z późn. zm.). Ze względu na fakt, że w ustawie o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym zrezygnowano z obowiązkowego informowania władz gminy lub miasta przez sprzedawców detalicznych i hurtowych oraz prowadzących punkty serwisowe o prowadzeniu przez nich zbierania zużytego sprzętu, należy również zrezygnować z obowiązkowego przedstawiania mieszkańcom informacji o punktach sprzedaży

sprzętu i punktach serwisowych, który to obowiązek został określony w art. 3 ust. 2 pkt 6b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

W art. 3 określono zmiany do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251 i Nr 88, poz. 587) polegające na dodaniu do art. 16a, określającego zadania własne gminy, zadania polegającego na inicjowaniu i ułatwianiu tworzenia punktów zbierania zużytego sprzętu, wskazywanie lokalizacji, w których mogą być prowadzone akcje odbierania zużytego sprzętu od mieszkańców gminy i podejmowaniu działań informacyjnych i edukacyjnych w tym zakresie. Ww. zadanie zostało wprowadzone, aby ułatwić wprowadzającym sprzęt tworzenie punktów zbierania zużytego sprzętu na terenach poszczególnych gmin.

W art. 4 ustanowiono przepisy przejściowe dla wprowadzających sprzęt wpisanych już do rejestru, w przypadku uzupełniania przez nich obowiązku podania do GIOŚ informacji o umowie z organizacją odzysku. Podmioty te będą miały trzy miesiące od dnia wejścia w życie ustawy na uzupełnienie danych.

Art. 5 określa, że do zabezpieczenia finansowego wniesionego przez wprowadzającego sprzęt na 2008 r. stosuje się przepisy dotychczasowe. Wynika to z faktu, że zabezpieczenia finansowe wnoszone na 2008 r. będą rozliczane po wejściu w życie projektowanej ustawy, czyli gdy będą już obowiązywały nowe zasady rozliczania zabezpieczeń finansowych.

Dotychczasowe przepisy przewidywały, że w przypadku, gdy wprowadzający sprzęt nie wywiąże się z nałożonych na niego obowiązków, wniesione przez niego zabezpieczenie finansowe będzie przeznaczone na sfinansowanie zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, lub unieszkodliwiania zużytego sprzętu. Natomiast obecnie wprowadzane zmiany przewidują, że w przypadku niewywiązania się przedsiębiorcy z obowiązków osiągnięcia odpowiednich poziomów zbierania, odzysku i recyklingu, wpłacone zabezpieczenie finansowe przeznaczone będzie na pokrycie opłaty produktowej.

Ze względu na fakt, że zasady rozliczania wpłacanych zabezpieczeń finansowych znacznie się zmieniają, należało uniknąć sytuacji, kiedy wprowadzający sprzęt, którzy wnieśli zabezpieczenie finansowe na 2008 r. musieliby stosować metody określone w nowelizacji ustawy. Dlatego też wprowadzono przepis przejściowy mówiący, że do wprowadzających sprzęt, którzy wnieśli zabezpieczenie finansowe na 2008 r., będą stosowane przepisy dotychczasowe. Ze względu na fakt, że przepisy dotyczące opłat produktowych wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r., wprowadzono w art. 4 projektu ustawy przepis mówiący, że środki pochodzące z zabezpieczeń finansowych wniesionych na rok 2006, 2007 i 2008, przeznaczonych decyzją Głównego Inspektora Ochrony Środowiska na sfinansowanie zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, stanowią przychody Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

W art. 6 określono przepis przejściowy dla art. 24 ust. 1 określającego obowiązek przekazywania sprawozdania o ilości i masie wprowadzonego do obrotu sprzętu. Określa on, że w 2009 r. sprawozdanie to będzie przekazywane co pół roku, jednak będzie musiało jeszcze zawierać informację o rodzaju i masie baterii i akumulatorów stosowanych na potrzeby działania sprzętu. Od 1 stycznia 2010 r. sprawozdanie to nie będzie zawierało ww. informacji ze względu na wejście w życie przepisów określających wymagania dla wprowadzających baterie i akumulatory.

Ze względu na określenie nowych górnych stawek opłaty rejestrowej i rocznej w art. 9 ust. 8 ustawy obowiązujące stawki opłaty rejestrowej i rocznej określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 19 stycznia 2006 r. w sprawie wysokości opłaty rejestrowej oraz opłaty rocznej (Dz. U. Nr 17, poz. 139) będą niezgodne z wyznaczonymi w ustawie górnymi stawkami, dlatego też w art. 7 określono przepisy dające możliwość stosowania przepisów dotychczasowych do momentu wejścia w życie nowego rozporządzenia.

Przepisy ustawy wejdą w życie w 1 stycznia 2009 r.

Zarejestrowano dwa zgłoszenia podmiotów, które wyraziły zainteresowanie pracami nad projektem ustawy w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r.

o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa. Zgłoszenie zainteresowania pracami nad projektem ustawy zgłosili jednocześnie w dniu 6 czerwca 2007 r. CECED Polska – członek Europejskiego Stowarzyszenia Producentów AGD Związek Pracodawców oraz Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT.

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji Komisji Europejskiej stosownie do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Ze względu na fakt, że projekt ustawy ustanawia bardziej rygorystyczne środki ochronne w zakresie uwidaczniania kosztów gospodarowania odpadami jako oddzielnego składnika ceny sprzętu dla grupy 1 – Wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego, zgodnie z art. 176 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, będzie podlegał notyfikacji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowany akt normatywny oddziałuje na:

- podmioty biorące udział w systemie gospodarowania zużytym sprzętem;
- wprowadzających sprzęt;
- Główny Inspektorat Ochrony Środowiska;
- wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska.

2. Wyniki konsultacji

Projekt ustawy, zgodnie z § 12 ust. 5 uchwały nr 45 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) został poddany konsultacjom społecznym w ramach procedury legislacyjnej. Projekt przedmiotowej ustawy został umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska www.mos.gov.pl w dziale Prace legislacyjne oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414). Listę podmiotów, do których projekt ustawy został przesłany w ramach konsultacji społecznych, zamieszczono poniżej:

- 1) wojewodowie;
- 2) marszałkowie województw;
- 3) Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
- 4) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 5) NSZZ „Solidarność”;
- 6) OPZZ;
- 7) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”

- 8) Konfederacja Pracodawców Polskich;
- 9) Polski Klub Ekologiczny;
- 10) Instytut na Rzecz Ekorozwoju, ul. Nabelaka 15 lok. 1, 00-743 Warszawa;
- 11) Biuro Wspierania Lobbyingu Ekologicznego, ul. Raszyńska 32/44, 02-026 Warszawa;
- 12) Centrum Prawa Ekologicznego, ul. Uniwersytecka 1, 50-951 Wrocław;
- 13) Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych, ul. Graniczna 29, 40-956 Katowice;
- 14) Stowarzyszenie Forum Opakowań Szklanych, ul. Mariensztat 8, 00-302 Warszawa;
- 15) Stowarzyszenie Papierników Polskich, pl. Komuny Paryskiej 5a, 90-007 Łódź;
- 16) Komitet Ochrony Środowiska – Krajowa Izba Gospodarcza, ul. Trębacka 4, 00-074 Warszawa;
- 17) Polska Izba Ekologii, ul. Warszawska 3, 40-009 Katowice;
- 18) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu, ul. Karmelicka 30/2, 00-181 Warszawa;
- 19) Polska Izba Gospodarki Odpadami, ul. Złota 44/46, 00-120 Warszawa;
- 20) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami, Al. Jerozolimskie 44 pok. 324/325, 00-024 Warszawa;
- 21) ABC Recykling S.A., ul. Gubińska 40, 66-600 Krosno Odrzańskie;
- 22) Stowarzyszenie Przemysłu Gumowego EKOLOGUMA, ul. Harcerska 30, 05-820 Piastów;
- 23) ELEKTROEKO Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Hrubieszowska 6a, 01-209 Warszawa;

- 24) Europejska Platforma Recyklingu Polska Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Kolejowa 5/7, 01-217 Warszawa;
- 25) EL-CENTRUM Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Faradaya 1, 03-233 Warszawa;
- 26) AURAEKO Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Wolność 5 lok. 18, 01-018 Warszawa;
- 27) BIOSYSTEM ELEKTRORECYKLING Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Radzikowskiego 7, 31-315 Kraków;
- 28) Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT, ul. Połczyńska 116A, 01 – 304 Warszawa.

Uwagi do projektu ustawy zgłosiły następujące podmioty:

- 1) AE – Centrum;
- 2) Atmoterm S.A.;
- 3) AURAEKO Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego;
- 4) BIOSYSTEM ELEKTRORECYKLING Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego;
- 5) CECED Polska Europejskie Stowarzyszenie Producentów AGD;
- 6) CTC CLATRONIC Sp. z o.o.;
- 7) ELEKTROEKO Organizacja Odzysku Elektrycznego i Elektronicznego SA;
- 8) Europejska Platforma Recyklingu;
- 9) Główny Inspektorat Ochrony Środowiska;
- 10) MAX DATA Sp. z o.o.;

- 11) Marszałek Województwa Podkarpackiego;
- 12) Marszałek Województwa Świętokrzyskiego;
- 13) Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska;
- 14) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 15) NTT System S.A.;
- 16) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- 17) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”;
- 18) Polska Wytwórnia Papierów Wartościowych;
- 19) Polski Związek Producentów i Pracodawców Przemysłu Oświetleniowego;
- 20) Pro-Ekol Organizacja Odzysku SA;
- 21) Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego;
- 22) Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego;
- 23) Urząd Wojewódzki w Gdańsku;
- 24) Warmińsko-Mazurski Urząd Wojewódzki;
- 25) Wojewoda Opolski;
- 26) Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT;
- 27) Związek Producentów Sprzętu Oświetleniowego „Pol-Lighting”;
- 28) Związek Przedsiębiorstw Leasingowych.

Uwagi przedstawione przez przedsiębiorców w głównej mierze dotyczyły przedstawionych w art. 27 poziomów zbierania. Przedsiębiorcy nie zgadzali się na wprowadzenie tak wysokich poziomów zbierania już w pierwszym roku obowiązywania zmian oraz zgłaszali niewykonalność takich poziomów zbierania. Wobec powyższego przeniesiono ustalenie poziomów zbierania do

rozporządzenia, aby zapewnić większą elastyczność w określaniu poziomów zbierania.

Należy jednak podkreślić, że przedsiębiorcy mieli pełną świadomość obowiązków wynikających z dyrektywy 2002/96/WE już w 2005 r. i wówczas podkreślali, że będą realizowali obowiązki w zakresie zbierania, nawet gdy nie będą one zapisane wprost w ustawie. Spowodowało to na etapie prac parlamentarnych wykreślenie przepisów w tym zakresie z przedłożenia rządowego. Jednak brak przepisu ustawowego spowodował brak zaangażowania ze strony przedsiębiorców.

Drugą grupą zgłaszanych uwag były wątpliwości dotyczące wprowadzonego obowiązku przeznaczania przez organizacje odzysku 10 % wpływów na edukację ekologiczną oraz określenia, co to jest edukacja ekologiczna. Przedsiębiorcy najczęściej wnosili o obniżenie pułapu przeznaczanych środków na edukację ekologiczną oraz przedstawiali swoje propozycje definicji edukacji. W związku z powyższym obniżono obowiązkową kwotę przychodów, które powinny być przeznaczone na edukację.

Trzecia znaczna grupa uwag dotyczyła obowiązku oznakowania wprowadzanego sprzętu znakiem określającym, kto dokonał wprowadzenia produktu na rynek. Przedsiębiorcy podnosili, że nie jest możliwe oznakowanie każdej sztuki sprzętu indywidualnym oznaczeniem, gdyż w wielu przypadkach sprzęt jest wysyłany przez jedną firmę do różnych krajów i nie są oni w stanie wprowadzać innego oznakowania na sprzęcie wysyłanym do Polski. Wobec powyższego zmodyfikowano przepis, ale nie jest możliwe jego wyeliminowanie ze względu na przepisy dyrektywy 2002/96/WE.

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wpływy z tytułu opłat stanowią dochody Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, przeznaczone na cele związane z ochroną środowiska.

Przepis ustanawiający opłaty produktowe za niedopełnienie obowiązku uzyskiwania odpowiednich poziomów odzysku i recyklingu znajduje się w obecnie obowiązującej ustawie. Jednakże nie określono obowiązku osiągnięcia poziomu zbierania oraz opłaty produktowej za niedopełnienie tego obowiązku. Trudno ocenić, jaki będzie rzeczywisty wpływ wprowadzonych zmian na przychody funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej. Określenie tego będzie możliwe dopiero w 2010 r., w którym wpłyną pierwsze opłaty produktowe. Oczekuje się, że dodatkowe opłaty produktowe za niewywiązanie się z obowiązku wpłyną na wzrost dochodów Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Przyczynią się one najprawdopodobniej również do rozwoju przedsiębiorstw zainteresowanych przetwarzaniem odpadów.

Wprowadzając niniejsze przepisy przewiduje się oszczędność środków budżetowych przekazywanych na dofinansowanie działalności punktów zbierania zużytego sprzętu oraz zakładów przetwarzania zużytego sprzętu.

Projekt ustawy nie zakłada ani zwiększenia wydatków, ani zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Proponowana regulacja nie będzie lub będzie jedynie w niewielkim stopniu niekorzystnie wpływać na zatrudnienie w przedsiębiorstwach wprowadzających sprzęt, w związku z koniecznością poniesienia przez nie kosztów zagospodarowania zwiększonej ilości zebranego zużytego sprzętu. Należy jednak podkreślić, że wszelkie koszty, które zostaną nałożone na wprowadzających sprzęt, wynikają wprost z dyrektywy, a proponowana nowelizacja jest jedynie dopełnieniem jej transpozycji.

W wyniku wprowadzenia niniejszej regulacji należy spodziewać się ponadto wzrostu zatrudnienia u zbierających zużyty sprzęt, jak i w organizacjach odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Przyczyną wzrostu

zatrudnienia w tych podmiotach będzie rozszerzenie ich obowiązków administracyjnych, które prawdopodobnie będą musiały być wykonywane w pewnej części przez nowych pracowników.

5. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Szacowany wpływ przedmiotowej regulacji na polską gospodarkę będzie niewielki. Wprowadzenie obowiązkowego poziomu zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych może wpłynąć na konkurencję między organizacjami odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego ze względu na wprowadzane obowiązkowe poziomy zbierania zużytego sprzętu, jak i zwiększone obowiązki w zakresie prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych.

Wprowadzane zmiany do ustawy nie zmieniają jednak sytuacji w zakresie konkurencyjności polskich przedsiębiorstw, ponieważ ustanawiane przepisy są jednakowe zarówno dla przedsiębiorstw krajowych, jak i zagranicznych.

Zdecydowanie pozytywnym czynnikiem wpływającym na gospodarkę jako całość będzie poprawa wykorzystania zasobów przez wzrost wtórnego wykorzystania materiałów stosowanych do produkcji sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Niezależnie od powyższego, przedmiotowa regulacja ogranicza koszty administracyjne dla wprowadzających sprzęt i organizacji odzysku z tytułu zmniejszenia obowiązków sprawozdawczych. Zmniejszona zostanie częstotliwość przekazywania sprawozdań do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska z zakresu zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu. Wprowadzone zostaną również ułatwienia przy rejestracji zagranicznych podmiotów wprowadzających sprzęt na polski rynek, co wpłynie na zmniejszenie biurokracji w prowadzeniu działalności gospodarczej.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Nie przewiduje się wpływu regulacji na sytuację i rozwój regionalny lub wpływ ten będzie nieznaczny.

7. Wpływ aktu normatywnego na ochronę środowiska

Oczekuje się, że akt prawny będzie miał istotny wpływ na ochronę środowiska, gdyż przyczyni się do zwiększenia ilości selektywnie zbieranego zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Ze względu na fakt, że selektywnie zbierane odpady będą przekazywane do zakładów przetwarzania, gdzie zostaną przetworzone w sposób pozwalający na jak największe wykorzystanie materiałów i substancji w produkcji kolejnych urządzeń elektrycznych i elektronicznych, zostanie zminimalizowany wpływ substancji niebezpiecznych zawartych w sprzęcie, tj. związków chlorowcoorganicznych, rtęci, kadmu, ołowiu, chromu sześciowartościowego, niklu, litu i in., na poszczególne komponenty środowiska (wody, powietrze, ziemię), jak również zmniejszy się zużycie surowców pierwotnych do produkcji sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD
PROJEKTEM AKTU NORMATYWNEGO

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM – ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*

**Projekt ustawy o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym
oraz o zmianie niektórych innych ustaw**
(tytuł projektu – zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w programie prac
legislacyjnych)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa / Imię i Nazwisko**

**Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego
Branży RTV i IT – ZIPSEE**

2. Siedziba / miejsce zamieszkania**

ul. Polczyńska 116A, 01-304 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

**ul. Polczyńska 116A, 01-304 Warszawa
biuro@zipsee.pl**

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIJONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W
CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i Nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1.	Tomasz Partyka	

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO
PRZEDMIOTEM OCHRONY

Propozycje zawarto w załączniku do zgłoszenia

Propozycje ZIPSEE mają na celu ochronę podmiotów gospodarczych przed nadmierną uznaniową ingerencją administracyjną w swobodę działalności gospodarczej oraz wynikają bezpośrednio ze statutowych celów Związku.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1. **Załącznik – propozycje zmian w nowelizacji oraz ustawy**
2. **Pełnomocnictwo dla Tomasza Partyka**
3. **Aktualny odpis z KRS**

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych / zmiany danych** zgłoszenia
dokonanego dnia
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i Nazwisko	Data	Podpis
Tomasz Partyka	06.06.2007	DYREKTOR BIURA ZIPSEE Tomasz Partyka

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy, treść: „- Zgłoszenie zmiany danych” skreśla się

** Niepotrzebne skreślić

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM – ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*

**Projekt ustawy o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym
oraz o zmianie niektórych innych ustaw**
(tytuł projektu – zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa / Imię i Nazwisko**

CECED Polska – członek Europejskiego Stowarzyszenia Producentów AGD

2. Siedziba / miejsce zamieszkania**

ul. Włodarzewska 76D, 02-393 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

**ul. Włodarzewska 76D, 02-393 Warszawa
wojtek.konecki@cecedpolska.pl**

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i Nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1.	Wojciech Konecki	

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĄDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

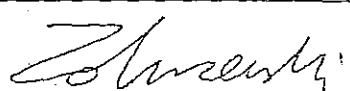
Propozycje zawarto w załączniku do zgłoszenia

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1. Załącznik – propozycje zmian w nowelizacji ustawy
2. Pełnomocnictwo dla Wojciecha Koneckiego do reprezentacji CECED Polska
3. Aktualny odpis z KRS

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych / zmiany danych** zgłoszenia
dokonanego dnia
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i Nazwisko	Data	Podpis
MICHAŁ ZAKRZEWSKI	6.06.2007	

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy, treść: „Zgłoszenie zmiany danych” skreślić.

** Niepotrzebne skreślić

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/1690/08/DP/md

Warszawa, dnia 25 lipca 2008 r.

**Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz o zmianie niektórych innych ustaw, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo sygn. RM-10-16-08), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej

Z poważaniem,
PODSEKRETARZ STANU

z wp. P. Senajm
Piotr Senajm

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Maciej Nowicki
Minister Środowiska

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA ¹⁾**

z dnia

w sprawie wysokości stawek opłaty rejestrowej i opłaty rocznej

Na podstawie art. 9 ust. 6 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180 poz. 1495 oraz z 2008 r. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Określa się stawki opłaty rejestrowej i opłaty rocznej,

2. Stawki opłaty rejestrowej i opłaty są określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 19 stycznia 2006 r. w sprawie wysokości stawek opłaty rejestrowej i opłaty rocznej (Dz. U. Nr 17, poz. 139).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

W porozumieniu

Minister Finansów

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

**Załącznik do rozporządzenia Ministra Środowiska
z dnia 2008 r. (poz. ...)**

STAWKI OPŁATY REJESTROWEJ I OPŁATY ROCZNEJ

Lp.	Roczny obrót netto¹⁾ wprowadzającego sprzęt	STAWKI OPŁATY REJESTROWEJ I OPŁATY ROCZNEJ [zł]	
		dla mikroprzedsiębiorców	dla pozostałych przedsiębiorców
1	2	3	4
1.	do 500 000 zł	50	500
2.	od 500 000 zł do 5 000 000 zł	100	2000
3.	powyżej 5 000 000 zł	200	4000

Objaśnienie:

1) Przez roczny obrót netto rozumie się obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych w poprzednim roku obrotowym.

UZASADNIENIE

Rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 9 ust. 6 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495 oraz z 2008 r. Nr....., poz.....).

Celem rozporządzenia jest określenie wysokości stawek opłaty rejestrowej i opłaty rocznej, biorąc pod uwagę, że opłaty te nie powinny stanowić przeszkody w uzyskaniu wpisu do rejestru albo w prowadzeniu działalności, zwłaszcza dla mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Wpis do rejestru wprowadzającego sprzęt, zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, podlega opłacie rejestrowej. Wprowadzający sprzęt wpisany do rejestru jest obowiązany, zgodnie z art. 9 ust. 2, do uiszczenia opłaty rocznej w terminie do końca lutego danego roku.

Zgodnie z art. 9 ust. 2 i ust. 3 opłatę rejestrową oraz opłatę roczną uiszcza się na odrębny rachunek bankowy Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.

Przychody z opłaty rejestrowej i opłaty rocznej Główny Inspektorat Ochrony Środowiska przeznacza na sfinansowanie wydatków bieżących i inwestycyjnych związanych z prowadzeniem rejestru oraz bazy danych o sprzęcie i zużytym sprzęcie.

Jednostkowe stawki opłaty rejestrowej i opłaty rocznej określono w trzech przedziałach, kierując się wysokością obrotu netto przedsiębiorcy oraz wyznaczonymi w art. 9 ust. 5 ustawy górnymi stawkami opłaty rejestrowej i rocznej.

Ocena skutków regulacji

Projektu rozporządzenia w sprawie stawek opłaty rejestrowej oraz rocznej

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Projektowany akt normatywny oddziałuje na:

- Wprowadzających sprzęt;
- Główny Inspektorat Ochrony Środowiska.

2. Konsultacje.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z § 12 ust. 5 uchwały Nr 45 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) zostanie poddany konsultacjom społecznym w ramach procedury legislacyjnej. Projekt przedmiotowego rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska www.mos.gov.pl w dziale Prace legislacyjne oraz w Biuletynie Informacji Publicznej. Lista podmiotów, do których projekt rozporządzenia zostanie przesłany w ramach konsultacji społecznych jest zamieszczona poniżej:

- 1) Wojewodowie;
- 2) Marszałkowie Województw;
- 3) Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
- 4) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 5) NSZZ „Solidarność”;
- 6) OPZZ;
- 7) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych;
- 8) Konfederacja Pracodawców Polskich;
- 9) Polski Klub Ekologiczny;
- 10) Instytut na Rzecz Ekorozwoju, ul. Nabelaka 15 lok. 1, 00-743 Warszawa;
- 11) Biuro Wspierania Lobbying Ekologicznego, ul. Raszyńska 32/44, 02-026 Warszawa;
- 12) Centrum Prawa Ekologicznego, ul. Uniwersytecka 1, 50-951 Wrocław;
- 13) Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych, ul. Graniczna 29, 40-956 Katowice;
- 14) Stowarzyszenie Forum Opakowań Szklanych, ul. Mariensztat 8, 00-302 Warszawa;
- 15) Stowarzyszenie Papierników Polskich, Pl. Komuny Paryskiej 5a, 90-007 Łódź;

- 16) Komitet Ochrony Środowiska - Krajowa Izba Gospodarcza, ul. Trębacka 4, 00-074 Warszawa;
- 17) Polska Izba Ekologii, ul. Warszawska 3, 40-009 Katowice;
- 18) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu, ul. Karmelicka 30/2, 00-181 Warszawa;
- 19) Polska Izba Gospodarki Odpadami, ul. ul. Świętokrzyska 36 lok. 47, 00-116 Warszawa;
- 20) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami - Al. Jerozolimskie 44 pok. 324/325, 00 - 024 Warszawa;
- 21) ELEKTROEKO Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Hrubieszowska 6a, 01-209 Warszawa;
- 22) Europejska Platforma Recyklingu Polska Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Kolejowa 5/7, 01-217 Warszawa;
- 23) AE-CENTRUM Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., al. Wyzwolenia 6 lok. 2, 00-570 Warszawa;
- 24) AURAEKO Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Rzymowskiego 30, 02-697 Warszawa;
- 25) BIOSYSTEM ELEKTRORECYKLING Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S., ul. Wodna 4, 30-556 Kraków;
- 26) CCR REWEEE Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Przejazd 4 lok. 49, 02-654 Warszawa;
- 27) IT RECYKLING POLSKA Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Łagiewnicka 54/56, 91 – 463 Łódź;
- 28) Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT, Ul. Połczyńska 116A, 01 – 304 Warszawa;
- 29) CECED Polska, ul. Włodarzewska 76d, 02-393 Warszawa;
- 30) ZPSO „Pol-lighting”, ul. Stępińska 22/30, 00-739 Warszawa;
- 31) Krajowe Forum Chłodnictwa, ul. Zamieniecka 25, 04-158 Warszawa;
- 32) Polska Izba Gospodarcza Ekorozwój, ul. Srebrna 16, 00 – 810 Warszawa;
- 33) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, ul. Koszykowa 54 lok. 03 230, 00 – 675 Warszawa;
- 34) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan, ul. Klonowa 6, 00-591 Warszawa;

35) Polski Związek Producentów i Pracodawców Przemysłu Oświetleniowego, ul. Andersa 6,
00-201 Warszawa.

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Środki pozyskane z opłaty rejestrowej i opłaty rocznej będą stanowiły przychód Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska przeznaczony na sfinansowanie wydatków bieżących i inwestycyjnych związanych z prowadzeniem rejestru oraz bazy danych o sprzęcie i zużyтым sprzęcie.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy.

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projekt rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki. Różnicuje się stawki opłat w celu ułatwienia działalności mikroprzedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Nie przewiduje się wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wpływ aktu normatywnego na ochronę środowiska.

Nie przewiduje się wpływu na ochronę środowiska.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾
z dnia

**w sprawie minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego
sprzętu elektrycznego i elektronicznego**

Na podstawie art. 27 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495 oraz z 2008 r. Nr....., poz.....) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Określa się minimalne roczne poziomy zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego pochodzącego z gospodarstw domowych na rok 2009.

2. Minimalne roczne poziomy zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego pochodzącego z gospodarstw domowych są określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

W porozumieniu

Minister Gospodarki

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

**MINIMALNE ROCZNE POZIOMY ZBIERANIA ZUŻYTEGO SPRZĘTU
ELEKTRYCZNEGO I ELEKTRONICZNEGO
POCHODZĄCEGO Z GOSPODARSTW DOMOWYCH NA ROK 2009**

Grupa	Nazwa grupy	Poziom zbierania [%]
1	Wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego	24
2	Małogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego	24
3	Sprzęt teleinformatyczny i telekomunikacyjny	24
4	Sprzęt audiowizualny	24
5	Sprzęt oświetleniowy	30
6	Narzędzia elektryczne i elektroniczne, z wyjątkiem wielkogabarytowych, stacjonarnych narzędzi przemysłowych	24
7	Zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy	24
9	Przyrządy do nadzoru i kontroli	24

UZASADNIENIE

Największą zmianą związaną z ustawą o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach jest wprowadzenie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw środowiska do wydania w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki rozporządzenia w sprawie poziomów zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, które wprowadzający sprzęt są obowiązani osiągnąć w poszczególnych latach. Poziomy zbierania zostały wprowadzone dla wszystkich grup sprzętu oprócz grupy 8 – Przyrządy medyczne, z wyjątkiem wszystkich wszczepianych i skażonych produktów, grupy 10 - Automaty do wydawania oraz rodzaju 1 w grupie 5 - Oprawy oświetleniowe do lamp fluorescencyjnych, z wyjątkiem opraw oświetleniowych stosowanych w gospodarstwach domowych. Grupy te zostały wyłączone z obowiązku osiągnięcia poziomów zbierania, gdyż są to urządzenia, które w większości trafiają do innych odbiorców niż gospodarstwa domowe oraz mają bardzo długą żywotność.

Poziomy zbierania zostały przedstawione w podziale na poszczególne grupy, zgodnie z załącznikiem nr 1 do ustawy. Jedynym odstępstwem jest grupa 5 – sprzęt oświetleniowy, dla której został ustanowiony wyższy poziom zbierania wynoszący 30%.

Wynika z faktu, że dla sprzętu oświetleniowego określonego w rodzajach 2, 4, 5 istniały już poziomy odzysku, które zostały określone w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607) i wynosiły 40%. Natomiast dla rodzajów 3 i 6 taki obowiązek jest dopiero wprowadzany. Wobec powyższego wprowadzono dla całej grupy 5 nieco wyższy poziom zbierania niż dla pozostałych grup.

Do końca 2008 r. Polska musi osiągnąć poziom zbierania 4 kg/mieszkańca/rok zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych (dyrektywa 2002/96/WE z 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego). Biorąc pod uwagę, że w Polsce jest ok. 38 000 000 mieszkańców należy zebrać ok. 152 000 000 kg zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

Należy przy tym podkreślić, że za zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych rozumie się odpady ze sprzętu spełniającego następujące warunki:

- jego głównym odbiorcą są gospodarstwa domowe,

- jego konstrukcja i funkcje uzasadniają zastosowanie w gospodarstwie domowym,
- jest wprowadzany na rynek z myślą o detalicznych nabywcach.

Oznacza to, że źródłem tego sprzętu są nie tylko gospodarstwa domowe, ale również instytucje, biura itd.

Dlatego też wyliczono, że do osiągnięcia takiego poziomu minimalnymi poziomami zbierania powinny być:

1) dla grup 1-4 oraz 6,7,9 wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, poziom zbierania na 2008 r. będzie wynosił 24 % masy sprzętu wprowadzonego w poprzednim roku kalendarzowym.

2) dla grupy 5 poziom ten będzie wynosił 30 % masy sprzętu wprowadzonego w poprzednim roku kalendarzowym.

Niezbędne wyliczenia oparto na danych gromadzonych przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Główny Inspektor Ochrony Środowiska prowadzi bazę danych m.in. o masie wprowadzanego na rynek sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Z danych tych wynika, że w 2007 r. zostało wprowadzonych 556 470,7 Mg sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Biorąc pod uwagę, że do sprzętu gospodarstwa domowego nie zalicza się grupy 8 i 10, masa wprowadzanego w 2007 r. sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych będzie mniej więcej na poziomie 550 652,1 Mg.

Przewidując utrzymanie się wzrostu masy wprowadzanego na rynek sprzętu elektrycznego i elektronicznego w roku 2008 na poziomie ok. 15% w stosunku do lat poprzednich można założyć, że w 2008 r. zostanie wprowadzone ok. 633 249,9 Mg sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Oznacza to, że w 2009 r., w celu zebrania ok. 152 000 Mg zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, należy zebrać zużyty sprzęt odpowiadający średnio 24 % masy wprowadzonego sprzętu do obrotu (szczegółowy podział na grupy przedstawiono w tabeli poniżej).

Tabela nr 1 – Poziomy zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych

Numer i nazwa grupy wprowadzonego sprzętu, z którego powstał zużyty sprzęt	Masa wprowadzona w 2007 r.	Masa wprowadzona w 2008 r.*	Poziomy zbierania na 2008 r.	Masa do zebrania w 2009 r.
	[kg]	[kg]	%	[kg]

1	Wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego	274 192 441,43	315321307,6	24	75 677 113,83
2	Małogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego	41 508 485,56	47734758,39	24	11 456 342,01
3	Sprzęt teleinformatyczny i telekomunikacyjny	66 932 503,31	76972378,81	24	18 473 370,91
4	Sprzęt audiowizualny	70 313 899,69	80860984,64	24	19 406 636,31
5	Sprzęt oświetleniowy	43 752 670,48	50315571,05	30	15 094 671,32
6	Narzędzie elektryczne i elektroniczne, z wyjątkiem wielkogabarytowych, stacjonarnych narzędzi przemysłowych	41 932 687,89	48222591,07	24	11 573 421,86
7	Zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy	6 977 463,60	8024083,14	24	1 925 779,95
8	Przyrządy medyczne, z wyjątkiem wszystkich wszczepianych i skażonych produktów	2 995 941,02	3445332,173	-	-
9	Przyrządy do nadzoru i kontroli	5 041 949,44	5798241,856	24	1 391 578,05
10	Automaty do wydawania	2 822 661,01	3246060,162	-	-
Razem		556 470 703,43	639 941 308,94	-	154 998 914,25

* Dane szacunkowe na podstawie danych za lata poprzednie przy założeniu 15% wzrostu ilości wprowadzanego sprzętu elektrycznego i elektronicznego na rynek krajowy

Dla obliczenia poziomów zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych istotnym było również oszacowanie jaka ilość zużytego sprzętu jest możliwa do zebrania.

Szacuje się, że żywotność sprzętu elektrycznego i elektronicznego wynosi średnio 8 – 15 lat. W rozważaniach zatem wzięto pod uwagę wyposażenie gospodarstw domowych w

1995 r. Z danych podawanych przez Główny Urząd Statystyczny wynika, że w 1995 r. w Polsce mieszkało 38 620 000 ludzi i było 12 501 000 gospodarstw domowych. Prawie każde gospodarstwo domowe było wyposażone w pralkę, chłodziarkę, telewizor, odkurzacz i radio. Średnie wagi tych urządzeń wynoszą:

- pralka – ok. 50 kg,
- chłodziarka – ok. 50 kg,
- telewizor – ok. 10 kg,
- odkurzacz – ok. 5 kg,
- radio – ok. 2 kg.

Czyli w każdym gospodarstwie domowym było ok. 117 kg sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Biorąc pod uwagę, że w gospodarstwie domowym mieszkało średnio 3,1 osób, wynika, że w 1995 r. przypadało ok. 38 kg/mieszkańca sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Szacunek ten nie obejmuje sprzętu podobnego do sprzętu stosowanego w gospodarstwach domowych, który był wykorzystywany w instytucjach, biurach itd.

Z powyższego wynika, że przyjmując czas życia sprzętu elektrycznego i elektronicznego na ok. 10 lat, Polsce jest nagromadzona masa zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego pozwalająca na zebranie w 2008 r. 4 kg/mieszkańca/rok, czyli prawie dziesięć razy mniej niż wynosiło wyposażenie gospodarstw domowych dwanaście lat temu.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

projektu rozporządzenia w sprawie minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Projektowany akt normatywny oddziałuje na:

- podmioty biorące udział w systemie gospodarowania zużyтым sprzętem;
- wprowadzających sprzęt;
- Główny Inspektorat Ochrony Środowiska.

2. Konsultacje.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z § 12 ust. 5 uchwały Nr 45 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) zostanie poddany konsultacjom społecznym w ramach procedury legislacyjnej. Projekt przedmiotowego rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska www.mos.gov.pl w dziale Prace legislacyjne oraz w Biuletynie Informacji Publicznej. Lista podmiotów, do których projekt rozporządzenia zostanie przesłany w ramach konsultacji społecznych jest zamieszczona poniżej:

- 1) Wojewodowie;
- 2) Marszałkowie Województw;
- 3) Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
- 4) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 5) NSZZ „Solidarność”;
- 6) OPZZ;
- 7) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych;
- 8) Konfederacja Pracodawców Polskich;
- 9) Polski Klub Ekologiczny;
- 10) Instytut na Rzecz Ekorozwoju, ul. Nabelaka 15 lok. 1, 00-743 Warszawa;
- 11) Biuro Wspierania Lobbying Ekologicznego, ul. Raszyńska 32/44, 02-026 Warszawa;
- 12) Centrum Prawa Ekologicznego, ul. Uniwersytecka 1, 50-951 Wrocław;
- 13) Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych, ul. Graniczna 29, 40-956 Katowice;
- 14) Stowarzyszenie Forum Opakowań Szklanych, ul. Mariensztat 8, 00-302 Warszawa;

- 15) Stowarzyszenie Papierników Polskich, Pl. Komuny Paryskiej 5a, 90-007 Łódź;
- 16) Komitet Ochrony Środowiska - Krajowa Izba Gospodarcza, ul. Trębacka 4, 00-074 Warszawa;
- 17) Polska Izba Ekologii, ul. Warszawska 3, 40-009 Katowice;
- 18) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu, ul. Karmelicka 30/2, 00-181 Warszawa;
- 19) Polska Izba Gospodarki Odpadami, ul. ul. Świętokrzyska 36 lok. 47, 00-116 Warszawa;
- 20) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami - Al. Jerozolimskie 44 pok. 324/325, 00 - 024 Warszawa;
- 21) ELEKTROEKO Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Hrubieszowska 6a, 01-209 Warszawa;
- 22) Europejska Platforma Recyklingu Polska Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Kolejowa 5/7, 01-217 Warszawa;
- 23) AE-CENTRUM Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., al. Wyzwolenia 6 lok. 2, 00-570 Warszawa;
- 24) AURAEKO Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Rzymowskiego 30, 02-697 Warszawa;
- 25) BIOSYSTEM ELEKTRORECYKLING Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S., ul. Wodna 4, 30-556 Kraków;
- 26) CCR REWEEE Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Przejazd 4 lok. 49, 02-654 Warszawa;
- 27) IT RECYKLING POLSKA Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Łagiewnicka 54/56, 91 – 463 Łódź;
- 28) Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT, Ul. Połczyńska 116A, 01 – 304 Warszawa;
- 29) CECED Polska, ul. Włodarzewska 76d, 02-393 Warszawa;
- 30) ZPSO „Pol-lighting”, ul. Stępińska 22/30, 00-739 Warszawa;
- 31) Krajowe Forum Chłodnictwa, ul. Zamieniecka 25, 04-158 Warszawa;
- 32) Polska Izba Gospodarcza Ekorozwój, ul. Srebrna 16, 00 – 810 Warszawa;
- 33) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, ul. Koszykowa 54 lok. 03 230, 00 – 675 Warszawa;

34) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan, ul. Klonowa 6, 00-591 Warszawa;

35) Polski Związek Producentów i Pracodawców Przemysłu Oświetleniowego, ul. Andersa 6, 00-201 Warszawa.

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie rozporządzenia nie powinno wpłynąć na budżet państwa ani na budżet jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy.

Rozporządzenie może pośrednio wpłynąć na rynek pracy w sektorze zajmującym się zbieraniem zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, niemniej jednak trudno ocenić na obecnym etapie jego skalę.

5. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Wprowadzenie obowiązkowego poziomu zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych może wpłynąć na konkurencyjność pomiędzy istniejącymi organizacjami odzysku ze względu na wprowadzany obowiązek uzyskiwania określonych poziomów zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

Przedstawiane rozporządzenie nie wpłynie natomiast na konkurencyjność przedsiębiorców prowadzących produkcję sprzętu elektrycznego i elektronicznego na terenie Polski w stosunku do podmiotów zagranicznych, gdyż wprowadzane obowiązki są adresowane do wszystkich przedsiębiorców prowadzących działalność związaną z wprowadzaniem sprzętu na rynek krajowy.

Rozporządzenie może natomiast przyczynić się do rozwoju sektora przedsiębiorstw zajmujących się zbieraniem i przetwarzaniem zużytego sprzętu, ze względu na zwiększone zapotrzebowanie na tego typu usługi.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Nie przewiduje się wpływu na sytuację i rozwój regionalny. Wprowadzane poziomy zbierania mogą przyczynić się jedynie do ewentualnego rozwoju regionalnych punktów zajmujących się gospodarowaniem zużytym sprzętem.

7. Wpływ aktu normatywnego na ochronę środowiska.

Oczekuje się, że akt będzie miał istotny wpływ na ochronę środowiska, gdyż przyczyni się do ograniczenia ilości zużytego sprzętu znajdującego się w strumieniu zmieszanych odpadów komunalnych przekazywanych na składowiska poprzez zwiększenie nacisku na selektywne zbieranie zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.